

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2554

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

เปรมฤดี จรรย์นันท์จิต. (2554). **แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ.**

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80 ผู้วิจัยจึงสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 10 บท ได้แก่ กระจอกเจาะมะพร้าว กลองเป็นเหตุ คนล้มอย่าข้าม ความกตัญญู ช้างกับมดแดง นกอินทรี ลิง และช้าง ม้าอาวี ราชสีห์กับมดง่าม สามสหาย และหงส์ทอง หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำแบบเรียนไปทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มทดลองที่เป็นผู้เรียนชาวพม่าที่มีความรู้ภาษาไทยในระดับสูง (ระดับ 5) จำนวน 10 คน ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ที่เรียนวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 92.62/97.00 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

TEXTBOOK OF READING THAI FOLKTALES FOR FOREIGNERS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

September 2011

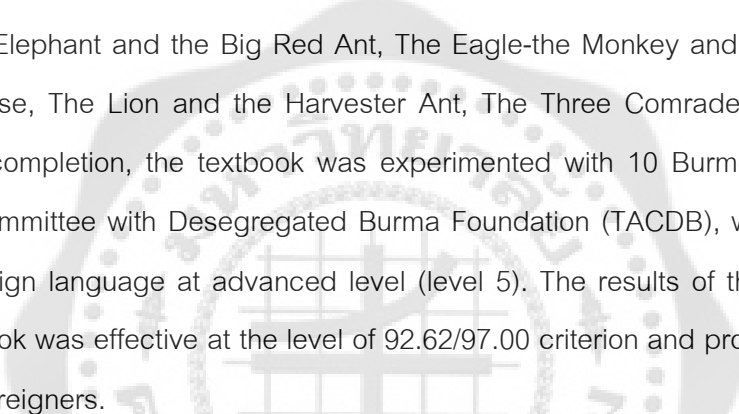
Pramrudee Junyanuntajit. (2011). **Textbook of Reading Thai Folktales for Foreigners.**

Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok:

Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst.Prof.Jintana

Putameta.

The purpose of the research was to write a textbook of reading by using Thai folktales for foreigners. The textbook was designed to meet its quality requirements of the efficiency at the 80/80 criterion. The textbook content included 10 chapters of folktales : The Squirrels Bore Coconuts, The Drum is the Cause, Never Hit a Man When He is Down, To be Grateful, The Elephant and the Big Red Ant, The Eagle-the Monkey and the Elephant, The Generous Horse, The Lion and the Harvester Ant, The Three Comrade, and The Golden Swan. Upon completion, the textbook was experimented with 10 Burmese students from Thai Allied Committee with Desegregated Burma Foundation (TACDB), who were studying Thai as a foreign language at advanced level (level 5). The results of the study indicated that the textbook was effective at the level of 92.62/97.00 criterion and proved to be a useful textbook for foreigners.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ของ
เปรมฤดี จรรย์นันท์จิต ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วาทณี อรรถนัสสชาติ)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ อาจารย์ผู้ล่องลับที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะในการทำงานวิจัยแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศนี้ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ชี้แนะ ให้ความรู้ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องจนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านมาในโอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ และอาจารย์ณิธอร สุทธิสวาท ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ สละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และยังกรุณาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดและได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้เกิดความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ คณะครูและผู้เรียนชาวพม่า ระดับสูง (ระดับ 5) มูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า จำนวน 10 คน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการทดลองทดลองการวิจัย

ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนที่เป็นแรงใจให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทุกด้านด้วยดี โดยเฉพาะ นางสาวสร้อยญา ปัญญาสุทธิ ที่สละเวลาพิสูจน์อักษรแบบเรียน นางสาวทรรศภรณ์ ยอดระบำ นายภาณุมาศ หมุนเกตุ ที่สละเวลาวาดภาพประกอบเนื้อหาในแบบเรียน นายกัริทา มัชฌิมะ ที่สละเวลาออกแบบศิลป์แบบเรียน รวมทั้งเพื่อนๆ น้องๆ ระดับปริญญาตรี การศึกษบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพี่ๆ เพื่อนๆ ระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคนที่ให้คำปรึกษาและกำลังใจตลอดการวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่รักยิ่ง ที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษา ให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิต ให้อิสระทางความคิด และให้กำลังใจ กำลังใจ กำลังสติปัญญาในการศึกษา อีกทั้งสนับสนุนทุกๆ ด้านด้วยดีจนสารนิพนธ์สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาแด่ผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้

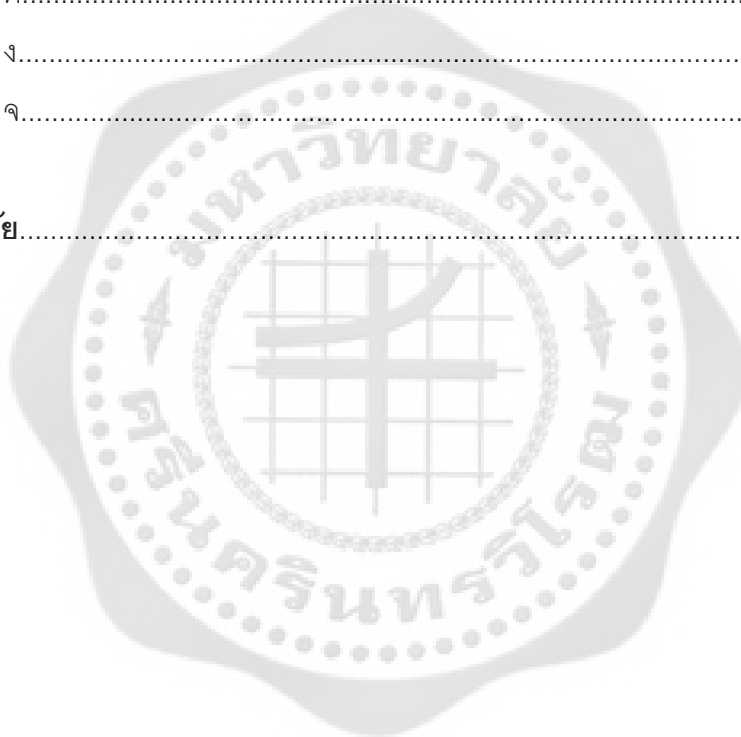
เปรมฤดี จรรย์ยานันทจิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
วิธีดำเนินการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน.....	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การกำหนดกลุ่มทดลอง.....	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
การประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียน.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก.....	55
ภาคผนวก ข.....	59
ภาคผนวก ค.....	109
ภาคผนวก ง.....	119
ภาคผนวก จ.....	122
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	157

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศด้านเนื้อหา.....	30
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศด้านภาพประกอบ.....	30
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศด้านตัวอักษร.....	31
4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับชาวต่างประเทศ.....	31
5 ระยะเวลาในการทดลอง.....	32
6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศจำแนกเป็นรายบุคคล.....	35
7 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบทของ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ.....	39
8 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ทั้ง 10 บท.....	40
9 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ($E_1/E_2=80/80$).....	41

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นอกจากการสอนสะกด อ่านออกเสียง และไวยากรณ์ไทย ยังต้องสอดแทรกเนื้อหาการเรียนการสอนในบริบทไทยศึกษา เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา สังคม เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเข้าใจทั้งภาษาและวัฒนธรรม (กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544: 29)

ฉะนั้นผู้สอนควรสอดแทรกวัฒนธรรมไทย เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม อีกทั้งภาษายังสะท้อนวิถีชีวิตของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ กิริยามารยาท และการประกอบพิธีกรรมตามประเพณี ซึ่งการสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาไทยนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ และกาลเทศะ เกิดความเข้าใจ และสามารถสร้างมิตรที่ดีต่อกัน ดังที่นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2547: 268 – 278) ได้กล่าวไว้ว่า

ในการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น หากผู้สอนสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ด้วยย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนหลายประการด้วยกัน กล่าวคือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง เพราะเมื่อผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของคนไทยแล้ว ก็จะเข้าใจวิถีคิด การกระทำ ตลอดจนคำพูดที่ใช้ในการสื่อสารของคนไทยด้วย

นอกจากนี้ การสอนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากการเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย เพราะเมื่อผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยในขณะที่เรียนภาษาแล้ว เขาย่อมเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของชาติตน ซึ่งส่งผลให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2553 พบว่า การสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้นแบบเรียนภาษาไทยยังมีใช้อย่างจำกัด

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการสร้างแบบเรียนตำราภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศสองลักษณะ ลักษณะแรกเป็นของสำนักพิมพ์เอกชนที่จัดพิมพ์ตำราสำหรับผู้สนใจสร้างและพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยขึ้นและวางจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไป และลักษณะที่สองเป็นตำราเรียนภาษาไทยที่ผู้สอนภาษาไทยในสถาบันใดสถาบันหนึ่งจัดทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอน

ไม่มีการจำหน่ายทั่วไป

กล่าวได้ว่าผู้สนใจเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากขึ้น จำนวนของตำราและแบบเรียนก็ยังมีอยู่ค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับสูง ควรสอดแทรกความรู้ วัฒนธรรม ประเพณี และสังคมนำไปสู่การเรียนไทยศึกษา (สมพงศ์ วิทาศักดิ์พันธ์. 2549: 10-12)

เมื่อผู้วิจัยได้สอนภาษาไทยระดับสูงให้ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า และได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษา ปรากฏว่า ผู้เรียนเสนอแนะว่าต้องการให้ผู้สอนสอดแทรกวัฒนธรรมของไทยลงในเนื้อหาที่จะเรียน เพราะผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทยควบคู่กับภาษาเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจการใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการสอน จึงนำมาสร้างเป็นแบบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทย แต่ทั้งนี้ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการอ่านเพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการแสวงหาความรู้ในอันดับต่อไป

การสอนภาษาไทยระดับสูงควรสอนไทยศึกษา โดยเฉพาะนิทานพื้นบ้านมีความเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมกิจกรรมการอ่าน เนื่องจากนิทานพื้นบ้านมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของสังคมไทย ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้เกิดการอยากเรียนรู้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2526: 6)

นิทานพื้นบ้านมีลักษณะเป็นเรื่องเล่าในรูปแบบมุขปาฐะ ต่อมาบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ และเป็นเครื่องมือส่งเสริมศีลธรรม โดยสอดแทรกคติสอนใจของเรื่องอย่างแยบคาย (เสาวลักษณ์ อนันตสานต์. 2548: 28; ทศนีย์ ทานตวณิช. 2523: 62 – 63; และวิเชียร เกษประทุม. 2550: 9 -10) แสดงให้เห็นว่านิทานพื้นบ้านของไทยจำนวนมากได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ ทำให้นิทานเกิดการแพร่หลายไปทุกท้องถิ่น เช่น นิทานท้องถิ่น นิทานเรื่องสัตว์ เป็นต้น (กุหลาบ มัลลิกะมาส. 2516: 105 -110) นอกจากนี้การแพร่หลายของนิทาน เกิดจากการเดินทางติดต่อค้าขาย การแสดงละคร การขับเสภา และการจัดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร (จินตนา พุทธเมตตะ. 2551: 65-69)

ดังนั้นเนื้อหาของนิทานพื้นบ้านที่นำมาใช้ในการเรียนวัฒนธรรม คือ นิทานพื้นบ้าน ประเภทคติสอนใจ เช่น เรื่องหงส์ทอง เรื่องม้าอารี ซึ่งเรื่องที่เลือกมาทั้งหมดนั้นจะสอดแทรกวัฒนธรรมของสังคมไทยที่ปรากฏให้เห็นในปัจจุบันคือ เรื่องความกตัญญู หรือความรู้จักเกรงอกเกรงใจผู้อื่น

การสร้างแบบเรียนเรื่องการอ่าน หลักสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน และดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพราะแบบเรียนเป็นสื่อคงทนถาวรและเนื้อหาถาวรต้องตรวจสอบแล้ว (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525: 74; อ้างอิงจาก กาเย่ Gagné)

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยเรียบเรียงเนื้อหาขึ้นมี วัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความรู้พื้นฐานทางการอ่านและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยเก็บประเด็นความคิดของแต่ละย่อหน้า สามารถทดสอบตนเองด้วยการตั้งคำถามและหาคำตอบ จากเรื่องที่อ่าน เพื่อประเมินความเข้าใจในการอ่านทุกครั้งว่าเข้าใจเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด (จินตนา พุทธิเมตตะ. 2545: 95) และยังสอดแทรกวัฒนธรรมและสังคมของไทย ซึ่งจะทำให้ชาว ต่างประเทศเข้าใจวัฒนธรรมและสังคมของคนไทยที่ประเพณีปฏิบัติมา

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญและเกิดความสนใจที่จะสร้างแบบเรียนอ่าน นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ จึงใช้วิธีการวิจัยหาประสิทธิภาพของ แบบเรียนและได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อหาประสิทธิภาพของ แบบเรียนและนำมาปรับปรุงด้วยกระบวนการทางสถิติ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน ไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศตาม เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยที่สอดแทรกวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ และเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ พัฒนาแบบเรียนอื่น ๆ ในลักษณะนี้ขึ้นมาอีก

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 (ระดับสูง) จำนวน 10 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 11 สัปดาห์ แบ่งเป็น 10 สัปดาห์แรก สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง แบ่งเป็นตอนเช้า 1 ชั่วโมงและตอนบ่าย 1 ชั่วโมง และ 1 สัปดาห์สุดท้าย ใช้เวลา 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 41 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน การอ่านและนิทานพื้นบ้าน เพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

1. แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีจำนวน 10 บท ดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 กระจกเงาและมะพร้าว
- บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ
- บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม
- บทที่ 4 ความกตัญญู
- บทที่ 5 ช้างกับมดแดง
- บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง
- บทที่ 7 ม้าอารี
- บทที่ 8 ราชนีห์กับมดง่าม
- บทที่ 9 สามสหาย
- บทที่ 10 หงส์ทอง

แบบเรียนที่เรียบเรียงขึ้นแต่ละบทประกอบด้วย

- เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านไทย
- คำศัพท์
- โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
- ระดมความคิด
- แบบทดสอบ
- เฉลยแบบทดสอบ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียน** หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน การอ่านและนิทานพื้นบ้านไทยจำนวน 10 บท ได้แก่ กระจอกเจาะมะพร้าว กลองเป็นเหตุ คนล้มอย่าข้าม ความกตัญญู ช้างกับมดแดง นกอินทรี ลิง และช้าง ม้าอาวี ราชสีห์ กับมดง่าม สามสหาย และหงส์ทอง

2. **นิทานพื้นบ้านไทย** หมายถึง เรื่องเล่าของชาวบ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ เล่าสืบต่อกันมา ในภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคเหนือ และภาคใต้ของประเทศไทย

3. **ชาวต่างประเทศ** หมายถึง ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่า ระดับสูง (ระดับ 5) เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน

สมมุติฐานในการวิจัย

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน
4. กำหนดกลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย
5. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ แบบประเมินคุณภาพแบบเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
7. นำแบบเรียนที่แก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่ใกล้เคียงกัน จากนั้นนำมาแก้ไขและปรับปรุง
8. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนกับกลุ่มทดลอง
9. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง
10. วิเคราะห์ข้อมูล
11. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบเรียนตามความมุ่งหมายของการวิจัย

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

กูด คาร์เตอร์ วี (Good , Carter V. 1973: 605) ให้ความหมายของแบบเรียนว่าเป็นคู่มือใช้สำหรับการเรียนการสอนซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิชาจัดไว้เป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายใช้ประกอบการเรียนและเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้

ราวน์ทรี ดิเรก (Rowtree , Derek. 1981: 320) กล่าวว่า แบบเรียน คือ พื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น การยกตัวอย่าง กรณีศึกษา แบบฝึก หนังสือมากมายที่ดัดแปลงให้กลายเป็นแบบเรียน แบบเรียนเขียนขึ้นด้วยความตั้งใจที่จะสร้างให้เหมาะสมกับการสำรวจข้อสรุปต่าง ๆ แบบเรียนยังเป็นข้อมูลเพิ่มเติมของครูผู้สอนอีกด้วย

เวย์มิเยอร์ ซาลลี และคนอื่น ๆ (Wehmeier, Sally.; et al. 2005: 1587) กล่าวว่าแบบเรียน คือ หนังสือที่ใช้สอนในวิชาที่มีรายละเอียดและอธิบายให้เข้าใจชัดเจนใช้เฉพาะโรงเรียนและมหาวิทยาลัย

จินตนา ไบกาชุยี (ม.ป.ป.: 15) ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523: 71) และ บันลือ พฤษะวัน (2524: 47) กล่าวว่า แบบเรียน หมายถึง หนังสือที่กระทรวงประกาศบังคับใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่าน เป็นพื้นฐานของวิชานั้น ๆ ตามเนื้อหาหลักสูตรที่กำหนดไว้

หทัย ต้นหยง (2528: 29) กล่าวว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทหนึ่ง เรียกว่า สิ่งพิมพ์ (Printings Materials) เป็นสื่อที่ดีที่สุดในเรื่องสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน หนังสือเรียน เป็นวัสดุการอ่าน (Readings Materials) สร้างอย่างมีระบบและมีเป้าหมายชัดเจน

วีรบุษ ปิณฑวนิช (2547: 14) กล่าวว่า หนังสือแบบเรียน คือ สื่อการศึกษาที่มีสาระและกิจกรรมฝึกหัด มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และครูนำไปใช้เตรียมการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ และสุวิทย์ หิรัณยกานนท์ (2548: 263) ให้นิยามคำว่า แบบเรียนหรือตำราเรียนว่า หนังสือที่นักเรียนหรือนักศึกษาใช้ประกอบการเรียนตลอดภาคเรียน หรือตลอดปี แบบเรียนหรือตำราเรียนเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ภาพด้านการเรียนการสอน

เบญจวรรณ สุนทรากุล (2550: 1) กล่าวว่า แบบเรียน หมายถึง หนังสือที่ให้นักเรียนเรียนในชั้นเรียนต่าง ๆ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบเรียนทางภาษา คือ แบบเรียนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางภาษา การใช้ภาษา และการแต่งคำประพันธ์ เช่น การประสมอักษร การวิเคราะห์คำและประโยค การแต่งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน
2. แบบเรียนสอนอ่าน มักคู่กับแบบเรียนทางภาษา แบบเรียนสอนอ่านมีเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อเป็นความรู้ด้านอาชีพ วัฒนธรรม และความรู้รอบตัว
3. แบบเรียนทางวรรณคดี หมายถึง นำหนังสือวรรณคดีเป็นแบบเรียนในชั้นเรียนคู่กับแบบเรียนสอนอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อฝึกการใช้ภาษาและทำกิจกรรมต่าง ๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน สามารถสรุปได้ว่า แบบเรียน ตำราเรียน หรือหนังสือเรียน คือ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อจุดมุ่งหมายในการศึกษาหาความรู้ เนื่องจากมีรายละเอียดอธิบายไว้อย่างชัดเจน

1.1.2 การสร้างแบบเรียน

แบบเรียนเป็นสื่อที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้มีความคิดรวบยอด พัฒนาการคิดของผู้เรียน ทำให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นการสร้างแบบเรียนมีความสำคัญต้องอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยาต่าง ๆ เพื่อสร้างแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ

หทัย ต้นหยง (2528: 41 – 43) กล่าวว่า หนังสือเรียนเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ตอบสนองพัฒนาการการเรียนรู้ ซึ่งอาศัยแนวคิดของทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ในการสร้างแบบเรียนดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการฝึกสมอง (Mental Discipline) เป็นการเรียนโดยการฝึกสมอง เช่น Plato (เพลโต) เชื่อว่า การฝึกสมองให้ผู้เรียนจดจำ ฝึกคิดหาเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสร้างรูปแบบของหนังสือเรียน ต้องมีแบบฝึกหัด คำถาม คำตอบ และ บทสรุป ให้ผู้เรียนฝึกฝน

2. ทฤษฎีเชื่อมโยงจิตสำนึก (Apperception) ผู้นำแนวคิด คือ Johann Friedrich Herbart (โจฮันน์ ฟรายนดิทซ์ เฮอริบาร์ท) เชื่อว่า ความรู้ทำให้เกิดความคิด เกิดสะสมไว้ระหว่าง ความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ด้วยการรับรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนรู้สิ่งใหม่ ประสบการณ์ของจิตได้สำนึกเชื่อมโยง กับความรู้ ดังนั้นหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่เชื่อมโยงจิตสำนึกเป็นอย่างดี

3. ทฤษฎีเชื่อมโยงสถานการณ์ตอบสนอง (Connectionism) ผู้นำแนวคิด คือ Edward L. Thordike (เอ็ดเวิร์ด แอล ธอร์นไดค์) เชื่อว่า การทำงานของสมองมนุษย์ประกอบด้วย สถานการณ์เดิมเชื่อมต่อกับสถานการณ์สิ่งเร้า และการตอบสนองที่ได้รับมาใหม่ เพราะหนังสือเรียน กำหนดสถานการณ์จำลองไว้ด้วยการจัดรูปเล่ม สี สัน มีภาพที่น่าสนใจ นิทาน และตั้งปัญหาให้คิด เพื่อสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนอง ทำให้เกิดการเรียนรู้

4. ทฤษฎีการเสริมแรง (Operant Conditioning) ผู้นำแนวคิด คือ Burrush F. Skinner (เบอร์ริช เอฟ สกินเนอร์) เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากสิ่งเร้าและการตอบสนอง ดังนั้นหนังสือเรียนที่มีเนื้อหาเร้าใจ กิจกรรมสนุกสนานเป็นการเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

กาเย่ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2525: 74) กล่าวว่า สื่อมีลักษณะหลายประการ นำมา ประยุกต์เป็นหลักการสร้างหนังสือเรียน ได้ดังนี้

1. ดึงดูดความสนใจและคงทน
2. กระตุ้นผู้เรียนทบทวนความรู้ต่าง ๆ เพราะหนังสือเป็นสื่อคงทนถาวร และ เนื้อหากลับกรองตรวจสอบ
3. ชี้ให้ผู้เรียนรู้หลักการใหม่ ๆ สามารถไปหาความรู้สถานการณ์อื่นได้
4. สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ หนังสือทุกเล่มสอดแทรกเรื่องราว เหตุการณ์ นิทาน สารคดี ให้รู้สึกร่วมสัมผัสกับสถานการณ์และนำแนวคิดที่ได้ไปเป็นหลักในการแก้ปัญหา
5. ประเมินค่าการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น ทำแบบฝึกหัด
6. ขยายประสบการณ์การเรียนรู้ให้กว้างขวาง

1.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

บันลือ พฤษะวัน (2524: 48) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนมี 2 ด้าน ดังนี้

1. อำนวยประโยชน์แก่ครูผู้สอน

- 1.1 เป็นเครื่องมือสำคัญใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด

- 1.2 ช่วยให้ผู้ครูเข้าใจขอบเขตเนื้อหา
- 1.3 ครูวางจุดประสงค์เฉพาะของแต่ละบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
- 1.4 ช่วยให้ผู้ครูกำหนดและจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์
- 1.5 ครูมอบกิจกรรมเพิ่มเติม
- 1.6 ครูใช้แบบเรียนเป็นแนวอ้างอิง หรือวางขั้นตอนในการเตรียมสอนได้ดีขึ้น

2. อำนาจประโยชน์แก่ผู้เรียน

- 2.1 ใช้แบบเรียนอ่าน ค้นคว้า เพื่อขยายประสบการณ์
- 2.2 ใช้อ่านตามลำพัง เพื่อพัฒนาการอ่านของตนให้ดีขึ้น
- 2.3 ใช้แบบเรียนเป็นคู่มือไว้ทำแบบฝึกหัด หรือทบทวน
- 2.4 ผู้ปกครองสามารถตรวจสอบผลการเรียนของบุตรหลาน เป็นส่วนช่วย

ส่งเสริมการเรียนของผู้เรียน

หทัย ตันหยง (2528: 33 – 34) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียน 3 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ด้านทั่วไป

- 1.1 แบบเรียนใช้อ่านตามแหล่งห้องสมุด
- 1.2 แบบเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ได้ตามต้องการ
- 1.3 แบบเรียนให้ความรู้และความบันเทิงใจ
- 1.4 แบบเรียนให้ข้อมูลความรู้แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มาก
- 1.5 แบบเรียนเป็นหนังสือหาได้ง่ายและราคาถูก เพราะมีมาตรฐานในการผลิต

และควบคุมราคาสินค้า

2. ประโยชน์ด้านครูผู้สอน

- 2.1 แบบเรียนเป็นสื่อการเรียนการสอน
- 2.2 แบบเรียนเป็นเครื่องมือที่ครูใช้ตรวจสอบเนื้อหาหลักสูตรอย่างถูกต้อง
- 2.3 แบบเรียนช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา
- 2.4 แบบเรียนช่วยให้ครูวางจุดประสงค์การสอนได้
- 2.5 แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์
- 2.6 แบบเรียนช่วยแก้ปัญหาใช้แทนแผนการสอนได้
- 2.7 แบบเรียนเป็นแหล่งวิชา ใช้สร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ได้

3. ประโยชน์ด้านผู้เรียน

- 3.1 แบบเรียนเป็นคู่มือการเรียนที่มีประสิทธิภาพ
- 3.2 แบบเรียนเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

- 3.3 แบบเรียนเป็นเครื่องมือเตรียมตัวเรียนบทต่อไป
- 3.4 แบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา
- 3.5 แบบเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน
- 3.6 แบบเรียนเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้
- 3.7 แบบเรียนแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสือ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

จิรภา มาลัยธรรม (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้า ตามหลักการและขั้นตอนแบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าของ หทัย ต้นหยง โดยใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 86.57/ 84.52 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองใช้แบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองใช้แบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาวีรัตน์ ดอกสี (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม การเขียนบทร้อยกรองกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ ตำบลบางเขน อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมการเขียนบทร้อยกรองเรื่องกาพย์ยานี 11 สร้างขึ้น 5 เล่ม มีประสิทธิภาพ 81.67 – 97.67 / 86.92

กรรณิกา ศรีประยูร (2543: 63 - 64) ได้ศึกษาการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชานาฏศิลป์ เรื่องเพลงพื้นเมือง โดยนำไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 30 คน ปีการศึกษา 2543 ผลปรากฏว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดเพลงพื้นเมืองเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ มีประสิทธิภาพ 85.80 / 88.60

ปิยนุช ทองทั่ว (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำไปหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน เล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ตามหลักการและขั้นตอนแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของหทัย ต้นหยงกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากนักเรียนโรงเรียนสาธิตสาสน์พัฒนา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ผลปรากฏว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ มีประสิทธิภาพ 89.77/ 84.56

นิภา ลาหิรัญ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุด ราชนิที่รัก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนำไป หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ตามหลักการและขั้นตอนแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรมของหทัย ต้นหยงทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากนักเรียนโรงเรียนราชนิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ผลปรากฏว่า แบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรมชุด ราชนิที่รัก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ มีประสิทธิภาพ 84.30/ 80.65

สุมาลี วัฒนวันก์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชา วิทยาศาสตร์เรื่อง “พืชสมุนไพรที่นำรู้” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสระบุรี เพื่อหา คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ศึกษาผลการเรียนรู้และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่าน เพิ่มเติมวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง “พืชสมุนไพรที่นำรู้” โดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมวกเหล็กวิทยา อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง “พืช สมุนไพรที่นำรู้” มีคุณภาพอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังอ่านสูงกว่าก่อนอ่าน ซึ่ง ความรู้หลังอ่านสูงกว่าร้อยละ 80 และนักเรียนมีเจตคติต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง “พืชสมุนไพรที่นำรู้” อยู่ในระดับดี

นิตยา วิจาระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนการสอน วัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีบทเรียนเรื่องการทำบุญจำนวน 6 บท นำไปทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่าแบบเรียนการสอน วัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และมี ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน สามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนสำหรับผู้เรียน ได้รับการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนที่จะนำแบบเรียนมาใช้กับผู้เรียน และแบบเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำมาวิจัยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผลของวิจัยปรากฏว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำแบบเรียนไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์สร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบเรียน การอ่านตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2522: 80) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลตัวอักษรมาเป็นคำพูด มีความหมายสื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ไม่จำเป็นต้องออกเสียงก็เข้าใจความหมาย

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523: 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

สนม ครูทเมือง (2528: 158) และวรรณิ โสมประยูร (2537: 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการจัดการรับรู้จากสมอง แล้วแปลความหมายเป็นความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2533: 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ ผู้อ่านรับสารที่ผู้เขียนต้องการแสดงอ่านสื่อออกมา โดยเลือกประเภทของงานให้ตรงกับเป้าหมายในการอ่าน

ศิริพร ลิ้มตระการ (2545: 5) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการแห่งความคิดในการรับสาร สมองของผู้อ่านจะต้องตีความข้อความที่อ่านตลอดเวลา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้จากสื่อต่าง ๆ ผู้อ่านต้องแปลความหมายของสารผ่านความคิด ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2.1.2 ประเภทของการอ่าน

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523: 11-15) และสนม ครูทเมือง (2528: 172-173)

ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้าง ๆ 2 ประเภท คือ

1. อ่านในใจ มุ่งจับใจความรวดเร็ว รู้เรื่องเร็วและถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความเร็วกว่าการออกเสียง

2. อ่านออกเสียง

2.1 อ่านออกเสียงปกติ เป็นวิธีสื่อความให้เกิดความเข้าใจกัน

2.2 อ่านทำนองเสนาะ เป็นเรื่องของการอ่านบทร้อยกรองโดยเฉพาะ

2.3 อ่านตีบท

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2533: 31-47) ได้แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 2

ประเภท คือ

1. การยึดลักษณะคำประพันธ์ของหนังสือเป็นหลัก ได้แก่

1.1 การอ่านร้อยแก้ว คือ อ่านหนังสือที่เป็นความเรียงธรรมดา

1.2 การอ่านร้อยกรอง คือ การอ่านงานเขียนที่มีการบังคับกฎเกณฑ์ ฉันทลักษณ์

ในการประพันธ์

2. การยึดวิธีการอ่านเป็นหลัก ได้แก่

2.1 การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

2.1.1 อ่านออกเสียงธรรมดา

2.1.2 อ่านตีบท

2.1.3 อ่านทำนองเสนาะ

2.2 การอ่านในใจ แบ่งออกได้ 4 ประเภท คือ

2.2.1 การอ่านเพื่อจับความ ค้นหาความคิดสำคัญ

2.2.2 การอ่านอย่างวิเคราะห์ อ่านเพื่อค้นหาความคิดสำคัญ จุดมุ่งหมาย

ประโยชน์ และคุณค่าของงาน

2.2.3 การอ่านตีความ การอ่านเพื่อจับสาระสำคัญของเรื่อง

2.2.4 การอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์ การประเมินค่างานเขียนอย่างมีเหตุผล

ดังนี้

วรรณิ โสภประยูร (2537: 125-127) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตามหลักต่าง ๆ

1. การแบ่งประเภทการอ่านโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก แยกได้ 2 ประเภท คือ
 - 1.1 การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่
 - 1.1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.1.2 การอ่านร้อยกรอง
 - 1.1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
 - 1.2 การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่
 - 1.2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้
 - 1.2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ
 - 1.2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน
 - 1.2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ
 - 1.2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล
 - 1.2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง
 - 1.2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ
2. การแบ่งประเภทการอ่านโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน แยกได้ 3 ประเภท คือ
 - 2.1 อ่านนิทาน นวนิยาย เพื่อความเพลิดเพลิน
 - 2.2 อ่านสารคดี เพื่อศึกษาหาความรู้
 - 2.3 อ่านวิธีการ เพื่อเข้าใจการปฏิบัติ
3. การแบ่งประเภทการอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก แยกได้ 6 ประเภท คือ
 - 3.1 การอ่านค้นหาความรู้และคำตอบ
 - 3.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ
 - 3.3 การอ่านแบบหารายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์
 - 3.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุก ๆ คำเพื่อปฏิบัติ
 - 3.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์
 - 3.6 การอ่านแบบใช้วิจารณญาณ
4. การแบ่งประเภทการอ่านโดยเน้นความมุ่งหมายการอ่าน แยกได้ 10 ประเภท คือ
 - 4.1 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
 - 4.2 การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
 - 4.3 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

- 4.4 การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์
- 4.5 การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ
- 4.6 การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง
- 4.7 การอ่านเพื่อจัดทำรายงาน
- 4.8 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร
- 4.9 การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง
- 4.10 การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

จินตนา พุทธเมตตะ (2545: 3-4) ได้แบ่งประเภทของการอ่านโดยเอาสาระที่ผู้อ่านได้จากสารเป็นสำคัญ ได้แก่

1. การอ่านจับใจความ เพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
 2. การอ่านสรุปความ การอ่านที่รวบรวมใจความจากสารที่อ่านแล้วเรียบเรียงเป็นข้อความสั้น กระชับ และครอบคลุมประเด็น
 3. การอ่านตีความ เพื่อค้นหาความหมายที่แท้จริง ซึ่งแฝงในสารนั้น ๆ
 4. การอ่านขยายความ ผู้อ่านอธิบายเพิ่มเติม เสริมความคิดหลังจากการอ่านสาร
- 2.1.3 กระบวนการของการอ่าน

บันลือ พุททษะวัน (2522: 83-90) แบ่งกระบวนการอ่านเป็น 3 วิธี ดังนี้

1. การสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ มุ่งให้ผู้เรียนจำพยัญชนะได้หมดแล้วนำสระที่ละรูปมาผสมให้อ่านแบบสะกดตัวผสมคำเป็นคำ ๆ
2. การสอนแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค แบบเรียนอ่านจะมีภาพเป็นเครื่องบอกความหมายของตัวอักษร มุ่งให้เข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่าน
3. วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ นำสิ่งที่ผู้เรียนสนใจทำแผนภูมิประสบการณ์ โดยครูส่งเสริมให้เด็กเล่าเรื่องที่สนใจ ครูคัดคำให้เหมาะๆทำเป็นแผนภูมิประสบการณ์ สำหรับเป็นบทฝึกอ่าน

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523: 3-5) การอ่านจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการอ่าน มีหลายวิธีดังนี้

1. OK 4 R คือ
 - อ่านอย่างคร่าว ๆ (Overview)
 - เก็บความคิด ว่าความคิดที่สำคัญ (Key Ideas) คืออะไร
 - การอ่าน (Readings) จะต้องตอบคำถามได้

การระลึก (Recall) พยายามตอบคำถามโดยใช้ภาษาของตนเองว่าเข้าใจมาก
น้อยเพียงใด

การนึกคิดดู (Reflect) อ่านแล้วขยายความคิดออกไปได้อย่างไร

การทบทวน (Review) ทบทวนความรู้

2. SQ 3 R คือ

การสำรวจ (Survey) สำรวจหนังสือและจุดมุ่งหมายในการแต่ง

การตั้งคำถาม (Questions) สิ่งที่ต้องการรับรู้คืออะไร

การอ่าน (Read) อ่านเพื่อตอบคำถามที่อยากรู้

การจดจำ (Recite) ได้คำตอบและเข้าใจ ถามตนเองว่าได้ความคิดใหม่ ๆ อะไร

จากการอ่าน

การทบทวน (Review) ทบทวนจุดสำคัญของเรื่อง

วรรณิ โสภประยูร (2537: 123-124) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการเชื่อมโยง
ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาเขียน เสียงและการรับรู้ระหว่างตากับประสาทตา แล้วส่งไปยังสมองถึงสิ่ง
ที่อ่านจนยอมรับ แล้วแปลความจากสิ่งที่ได้รับรู้นั้น ๆ เด็กแปลตัวอักษรหรือคำเป็นเสียง แล้วเสียงที่
อ่านกระตุ้นให้เกิดภาพและความหมายในจิตใจ ดังนั้น เด็กเริ่มอ่านออกเสียงก่อนความพร้อมทางการ
อ่าน ต้องสอนให้เด็กออกเสียงคำที่จะอ่านก่อน เพื่อให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สุนันทา ทองซอน (2525: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำไป
ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านประทุนอายุอง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัด
สุรินทร์ ปีการศึกษา 2525 จำนวน 68 คน แบ่งเป็นกลุ่มพูดภาษาเขมร 33 คน และกลุ่มพูดภาษาส่วย
35 คน ใช้ระยะเวลากลุ่มละ 90 คาบ คาบละ 20 นาที ด้วยวิธีแบบ Non-randomized Pretest-
Posttest Design ผลปรากฏว่า นักเรียนที่พูดภาษาเขมรและพูดภาษาส่วยมีความเข้าใจในการอ่าน
หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มนัส อารีพงษ์ (2530: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแบบฝึกการอ่านภาษาไทยของเด็กที่เรียน
ภาษาไทยกับเด็กที่เรียนภาษาไทยและอาหรับ ในอายุระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึก
การอ่าน นำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์
เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มที่เรียนภาษาไทยอย่าง
เดียว 30 คน และกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ 30 คน ใช้ระยะเวลากลุ่มละ 90 คาบ คาบ

ละ 20 นาที ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาไทยอย่างเดียวและกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับมีความเข้าใจในการอ่านหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำไพ บุญรักษา (2533: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 41 คน โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2532 ใช้ระยะเวลา 10 คาบ คาบละ 45 นาที ผลปรากฏว่า แบบฝึกการอ่านมีประสิทธิภาพ 82.16/81.71 และผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวนีย์ แซ่ภู (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแบบโคลซ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแอ็ดเวนตีสมอญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 โดยเลือกการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 27 คน ผลปรากฏว่า แบบฝึกแบบโคลซมีประสิทธิภาพ 89.09/87.15 และนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุวรัตน์ คนหาญ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ใช้ระยะเวลา 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ผลปรากฏว่า แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 80.69/81.11 และนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า การใช้สื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการอ่าน ซึ่งได้รับการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้สื่อการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ เมื่อปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผลของการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์สร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3.1.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

สุทธิสินี นันทพล (2536: 36) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่สะท้อนให้เกิดความนิยมท้องถิ่น รู้จักชีวิตพื้นฐานของคนในชาติ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดโดยการเล่าสืบต่อกันมา

ชนิษฐา จิตชินะกุล (2545: 142) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าสืบทอดต่อมาและไม่ทราบแหล่งที่มาเด่นชัด เมื่ออยู่ที่ใดก็ปรับเนื้อหาให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ทำให้รายละเอียดแตกต่างกันไป

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 26 (2545: 9) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องที่เล่าต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนรุ่นหนึ่ง ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้แต่ง เช่น ปลาบู่ทอง โสนน้อยเรือนงาม เล่าสู่กันฟังจากปู่ย่าตายาย พ่อแม่ เราและลูกหลาน บางครั้งแพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปอีกท้องถิ่น เช่น สังข์ทอง

เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ (2548: 28) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องเล่าที่คนพื้นบ้านเล่าสืบต่อกันมาในรูปแบบมุขปาฐะ ต่อมาบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ นิทานพื้นบ้านจึงมีความเป็นสากลและใช้ได้กับนิทานของทั่วโลก

ศิวาพร ณ ถลาง (2548: 32) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน (Folktale) หมายถึง เรื่องเล่าต่าง ๆ ในทางคติชนวิทยา หากเจาะจงประเภทย่อย ๆ ของนิทานพื้นบ้าน ก็ใช้เฉพาะลงไปว่านิทานมหัศจรรย์ นิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ นิทานประจำถิ่น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของนิทานพื้นบ้าน สามารถสรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน บางตำราเรียกนิทานชาวบ้าน หรือนิทานพื้นเมือง หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาไม่ปรากฏผู้แต่ง และแสดงให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรม

3.1.2 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2516: 99 – 100) เรียกนิทานพื้นบ้านว่านิทานชาวบ้านและได้กล่าวถึง ลักษณะของนิทานชาวบ้าน ดังนี้

1. เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้ว
2. เล่าด้วยปากเป็นเวลาช้านาน ต่อมาก็เขียนตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปากเปล่า
3. ไม่ปรากฏผู้เล่า อ้างว่าเป็นของเก่า ฟังมาจากผู้เล่าเป็นบุคคลสำคัญในอดีต

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2543: 7) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของนิทานพื้นบ้านต้องเป็นนิทานที่เล่าสืบกันมาด้วยปาก และไม่ทราบว่ามีใครแต่ง เล่าจากความจำที่ฟังต่อ ๆ กันมา เช่น เรื่องศรีธนญชัย ไม่สามารถบอกได้ว่าใครเป็นคนแต่งเรื่องนี้ขึ้นและเล่าให้ใครฟังเป็นครั้งแรก ทราบแต่ว่าเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา จึงถือว่าเรื่องศรีธนญชัยเป็นนิทานพื้นบ้าน

3.1.3 ความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน

ขนิษฐา จิตชินะกุล (2545: 142 - 143) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านมีความสำคัญที่ทำให้เข้าใจกลุ่มชนและสังคมได้เป็นอย่างดี สรุปความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน ดังนี้

1. นิทานพื้นบ้านให้ความบันเทิงสนุกสนานกับคนทุกเพศทุกวัย เพราะเรื่องราวที่ปรากฏในนิทาน ความมหัศจรรย์ไปสู่โลกจินตนาการและความเพ้อฝัน
2. นิทานพื้นบ้านเป็นแหล่งรวมวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนความเชื่อของคนในสังคม โดยสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่องทำให้สะท้อนสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มชนได้อย่างดี
3. นิทานพื้นบ้านเป็นเครื่องมืออบรมสั่งสอนศีลธรรม จริยธรรม เพราะนิทานสอดแทรกคติธรรม ปรัชญา นิทานจะเป็นอุทาหรณ์ในการทำความคิด ความชั่ว เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม
4. นิทานพื้นบ้านสร้างความผูกพันของคนในครอบครัวและสังคม
5. นิทานพื้นบ้านเป็นต้นกำเนิดของวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น ไกรทอง ขุนช้างขุนแผน เงาะป่า
6. นิทานพื้นบ้านช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์
7. นิทานพื้นบ้านเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ความคิดจากคนรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง
8. นิทานพื้นบ้านเป็นเครื่องบอกความปรารถนาและความต้องการในชีวิตของมนุษย์

3.1.4 การแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้าน

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2516: 105 – 110) ได้แบ่งประเภทนิทานชาวบ้าน ดังนี้

1. นิทานปรัมปรา (Fairy tale) เป็นเรื่องค่อนข้างยาว มีสารัตถะหลายสารัตถะ เป็นเรื่องสมมุติเกิดขึ้นที่ใดที่หนึ่ง แต่ไม่กำหนดชัดเจนไปว่าที่ไหน ตัวบุคคลไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา เนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษ เช่น นางสิบสองสังข์ทอง ปลาบู่ทอง
2. นิทานท้องถิ่น (Legend) มีขนาดสั้นกว่านิทานปรัมปรา เป็นเรื่องเหตุการณ์เดียวเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ไซโคลงหรือคติอย่างใดอย่างหนึ่ง เชื่อว่าเรื่องเกิดจริงหรือมีเค้าจริง มีตัวบุคคลจริง สถานที่จริง เช่น ทำวแสนปม พระร่วง พระยาทอง พระยาพาน นิทานท้องถิ่นแยกย่อยได้ดังนี้

2.1 นิทานประเภทอธิบาย (Explanatory tales) อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ของธรรมชาติ เช่น เหตุใดกาจึงมีขนสีดำ อธิบายสาเหตุของความเชื่อบางประการ อธิบายชื่อสถานที่ต่าง ๆ ว่าเหตุใดมีชื่อเช่นนั้น เช่น เกาะหนูเกาะแมวในจังหวัดสงขลา

2.2 นิทานที่เกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ เรื่องโชคลาง เรื่องผีชนิดต่าง ๆ ตลอดจนไสยศาสตร์ เช่น นางนาคพระโขนง

2.3 นิทานที่เกี่ยวกับสมบัติที่ฝังไว้ เช่น ปู่โสมเฝ้าทรัพย์

2.4 นิทานวีรบุรุษ กล่าวถึงคุณธรรม ความฉลาด ความสามารถ และความกล้าหาญ เป็นวีรบุรุษของชาติ บ้านเมือง มักกำหนดสถานที่แน่นอน เช่น เจ้าสายน้ำผึ้ง ไกรทอง

2.5 นิทานคติสอนใจ เรื่องสั้น ไม่สมจริง สอนความประพฤติอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ชาดกต่าง ๆ ที่พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นสัตว์และคน

2.6 นิทานที่เกี่ยวกับนักบวชต่าง ๆ แสดงอภินิหารของผู้บวชที่เจริญภาวนามีฌานแก่กล้า มีอิทธิฤทธิ์พิเศษ เช่น หลวงพ่อทวด

3. เทพนิยาย (Myth) นิทานที่เทวดา นางฟ้าเป็นตัวละครในเรื่อง เช่น พระอินทร์ มักสัมพันธ์กับความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์ปฏิบัติในทางศาสนา เช่น ทำวรมหาสงกรานต์ เมขลา – รามสูร นารายณ์สิบปาง

4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal tale) เป็นที่นิยมแพร่หลาย แสดงถึงความเฉลียวฉลาด ความโง่เขลาของสัตว์ นิทานเรื่องสัตว์เป็นเรื่องสัตว์ป่าสัตว์บ้าน และมีคนเกี่ยวข้องด้วย นิทานนี้สอนศีลธรรมต่าง ๆ เป็นที่นิยม เช่น กระต่ายกับเต่า ช้างกับนกกระจาบ นิทานเรื่องสัตว์แบ่งย่อยได้ 2 ประเภท ดังนี้

4.1 นิทานประเภทสอนคติธรรม (Fable) ต่างกับนิทานคติสอนใจ เพราะนิทานประเภทนี้ต้องเป็นสัตว์เสมอ เช่น ชาดกต่าง ๆ ที่พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นสัตว์

4.2 นิทานประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ (Cumulative tale) มีเนื้อเรื่องและวิธีเล่าเป็นแบบเฉพาะ มีการเล่าซ้ำวน คือ ไม่มีจบ เช่น หลานไปหานายพรานให้ช่วยยิงกา หลานไม่เฝ้ากามากินถั่วกิงงา

5. นิทานตลกขบขัน (Jest) นิทานชนิดนี้มีมาก เป็นเรื่องสั้น ๆ จุดสำคัญของเรื่องคือเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ อาจเกี่ยวกับความโง่ กลโกง แสดงปฏิภาณไหวพริบ ตัวเองบางที่ทำเรื่องผิดวิสัยที่มนุษย์ธรรมดาทำ เช่น เรื่องศรีธนญชัย

นิทานชาวบ้านของไทยนั้นมีข้อสังเกตอยู่ว่า มีนิทานจำนวนมากมีเค้าเรื่องมาจากนิทานชาดกและนิทานของอินเดีย เนื่องจากอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ จึงทำให้

แพร่หลายไปทุกท้องถิ่น และเป็นเครื่องอบรมสอนศีลธรรม จรรยา มารยาท ความประพฤติ นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมและวัฒนธรรมของไทยอย่างแท้จริง

กึ่งแก้ว อุตถากร (2519: 12 – 14) กล่าวว่า รูปแบบของนิทานพื้นบ้านตามความหมายเชิงคติชนวิทยา มี 8 รูปแบบ ดังนี้

1. เทพนิยาย เรื่องค่อนข้างยาว การพรรณนาวิจิตรพิสดาร เจ้าชายเก่งกล้าสามารถพบเจ้าหญิง และครองรักกัน
2. นิทานชีวิต เรื่องค่อนข้างยาว บอกสถานที่และเวลาเด่นชัดในชีวิตจริง เป็นเรื่องการต่อสู้และการครองรัก
3. นิทานวีรบุรุษ เรื่องค่อนข้างยาว เป็นเหตุการณ์การต่อสู้และการผจญภัย
4. นิยายประจำถิ่น เป็นการกระทำและความสำคัญของบุคคลในท้องถิ่น อำนาจผีสงเทวดา เป็นเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
5. นิยายอธิบายเหตุ เป็นการอธิบายความเป็นมาของสัตว์ บุคคล หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ
6. ตำนานและเทพปกรณัม เป็นนิทานที่แสดงต้นกำเนิดของจักรวาล โลก มนุษย์ สัตว์ สิ่งของ แสดงความสัมพันธ์ กฎเกณฑ์ คุณและโทษของพฤติกรรมต่าง ๆ
7. เรื่องสัตว์ นำพฤติกรรมสัตว์มาเล่าเชิงเปรียบเทียบกับชีวิตมนุษย์ เพื่อให้คติสอนใจ เรียกว่า นิทานอุทาหรณ์
8. มุขตลก เป็นนิทานที่มุ่งเหตุการณ์ขัดแย้งที่ผู้ฟังแสดงอารมณ์ขันโดยไม่ถือโทษ นอกจากนี้ประคอง นิมมานเหมินท์ (2543: 95 - 168) ได้แบ่งประเภทนิทานพื้นบ้านของไทยตามลักษณะเนื้อหาและรูปแบบ ออกเป็น 11 ประเภท เพิ่มจากการแบ่งประเภทนิทานพื้นบ้านของกึ่งแก้ว อุตถากร ไว้ 3 ประเภท คือ นิทานศาสนา นิทานเรื่องผี และนิทานเข้าแบบ กุสุมา รักษาภณี (2538: 10) กล่าวว่า นิทานแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 1. นิทานธรรมดา มีเรื่องที่สนุกสนาน เรื่องเกี่ยวกับบอภินิหารหรือการผจญภัย ผู้เล่าใช้จินตนาการในการดำเนินเรื่อง มักถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ ไม่นับวรรณศิลป์ เพราะมุ่งดำเนินเรื่องรวดเร็ว
 2. นิทานอุทาหรณ์ เรื่องเล่าเพื่อยกเป็นตัวอย่างและเป็นคติสอนใจแก่ผู้ฟัง นิทานทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นนิทานมุขตลก นิทานชีวิต ก็อาจเป็นอุทาหรณ์ ถ้าผู้เล่าต้องการให้เป็นเรื่องที่สอนคติธรรม

3.1.5 คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน

ทศนีย์ ทานตวณิช (2523: 62 – 63) กล่าวว่า นิทานชาวบ้านมีคุณค่าดังต่อไปนี้

1. นิทานชาวบ้านเป็นต้นกำเนิดของวรรณคดี เช่น ขุนช้างขุนแผน ไกรทอง
2. นิทานชาวบ้านแสดงให้เห็นสภาพชีวิตของบุคคล เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี

ความเชื่อ อย่างผีปอบ ผีกระสือ

3. นิทานชาวบ้านเป็นเครื่องมือสั่งสอนศีลธรรม
4. นิทานชาวบ้านเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่น

หนึ่ง เช่น นิทานอธิบายเหตุ

5. นิทานชาวบ้านเป็นเครื่องบันเทิงใจ เช่น นิทานตลกขบขัน
6. นิทานชาวบ้านเป็นสายใยแห่งความรัก ความอบอุ่นของครอบครัวและสังคม

สามารถสอดแทรกการอบรมสั่งสอนด้วย

อารี ถาวรเศรษฐ์ (2546: 36 – 37) กล่าวว่า นิทานชาวบ้านมีคุณค่าดังนี้

1. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นุชนูชยทุกยุคทุกสมัย
2. ให้แง่คิดในการดำรงชีวิต เช่น นิทานเกี่ยวกับคติธรรม ใช้เป็นเครื่องมือให้

การศึกษาอบรมเด็ก

3. ให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา สำนวนภาษา
4. เป็นบ่อเกิดศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้นว่าวรรณคดี ละคร จิตรกรรม
5. เป็นจุดสร้างความคิดสร้างสรรค์ในวงการธุรกิจโฆษณาและอื่น ๆ

วิเชียร เกษประทุม (2550: 9 – 10) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านมีคุณค่าหลายประการ

ดังนี้

1. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การเล่ามักจะเล่าสู่กันฟังในครอบครัว
2. นิทานช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้ใหญ่เล่านิทานสนุกจะช่วยให้เด็ก

อยากอยู่ใกล้ซิด ลดความเกรงกลัวผู้ใหญ่

3. นิทานให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ เด็กมีโอกาสเรียนรู้ลักษณะมนุษย์ รู้จักชีวิตอย่างเป็นจริง และช่วยให้รู้จักใช้จินตนาการ

4. นิทานให้ข้อคิดและคติเตือนใจ เป็นการช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์แก่ผู้ฟัง การสอนในนิทานจะแฝงข้อคิดไว้ในเรื่อง นิทานเปรียบเสมือนเครื่องมือปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นบรรทัดฐานของสังคม

5. นิทานช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลาย ๆ ด้าน เช่น วิถีชีวิตของคนในสังคม ประเพณี ค่านิยมและความเชื่อ มักจะปรากฏในนิทานเสมอ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

เดชา จันดาพันธ์ (2527: 51 – 53) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนโดยใช้นิทานพื้นเมืองช่วยเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้นิทานพื้นเมืองเป็นอุปกรณ์เสริมการอ่าน กับนักเรียนกลุ่มควบคุมสอนวิธีธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกุดแห่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร จำนวน 60 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้ F-Test เพื่อเลือกนักเรียนห้องที่มีค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนใกล้เคียงกัน และจับสลากว่าห้องใดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความก้าวหน้าทางการอ่านสูงขึ้น จากค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 13.93 ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียน 17.93 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้นิทานพื้นเมืองเป็นอุปกรณ์เสริมอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญยงค์ ทองมี; และคนอื่น ๆ (2536: 45 – 49) ได้ศึกษาการสร้างสื่อการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นเมืองและนำมาเปรียบเทียบทักษะทางการอ่านระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยใช้นิทานพื้นเมืองส่งเสริมทักษะการอ่านกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนพระราชวังสราญรมย์ โรงเรียนนาคนาคสมุทรสงคราม โรงเรียนบุญทริก โรงเรียนนาจะหลวย และโรงเรียนบ้านโง้ง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 292 คน โดยดำเนินการสอบคัดเลือกนำคะแนนของนักเรียนเท่ากันจับเป็นคู่กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้สื่อนิทานพื้นเมืองส่งเสริมทักษะการอ่าน จำนวน 146 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ จำนวน 146 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้สื่อนิทานพื้นเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540: 153 - 160) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การเปลี่ยนรูปแบบนิทานพื้นบ้านในจังหวัดยะลาและปัตตานี โดยนำสื่อการอ่านและเขียนเป็นนิทานพื้นบ้าน ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 64 คน แบ่งเป็นชาย 37 คน หญิง 27 คน ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาพูด นักเรียนโรงเรียนบ้านเกาะตาและโรงเรียนบ้านบางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จำนวน 50 คน แบ่งเป็น ชาย 21 คน หญิง 29 คน ใช้ภาษายะวีห์เป็นภาษาพูดและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับเฉลี่ย และกลุ่มที่สองมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเฉลี่ย ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียน โดยใช้การเปลี่ยนรูปแบบนิทานพื้นบ้านหลังเรียน

ของนักเรียนที่พูดภาษาไทยและนักเรียนที่พูดภาษาเยวี่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีรชาติ ชัยเนตร (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาจากนิทานพื้นบ้านไทยจำนวน 6 บทเรียน นำไปทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 40 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผลปรากฏว่า บทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานพื้นบ้านมีประสิทธิภาพ 86.68/79.31 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้บทเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรชร วงศ์ษา (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนางิ้ววิทยาสรรค์ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 35 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 77.14

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2550: 78 – 82) ได้ศึกษาหาค่าประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโดง อำเภอสังขะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 30 คน จากการสุ่มอย่างง่าย ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.77 / 81.25 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สนม ครูทเมือง (2551: 95 – 109) ได้ศึกษาการหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปจากนิทานพื้นบ้านจังหวัดลำปาง ซึ่งศึกษานิทานพื้นบ้านจำนวน 4 เรื่อง นำบทเรียนสำเร็จรูปจากนิทานพื้นบ้านจังหวัดลำปางไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารีฯ จังหวัดลำปาง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการจับสลากชั้นละ 1 ห้อง ผลการสุ่มดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 100 คน ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปจากนิทานพื้นบ้านจังหวัดลำปางมีประสิทธิภาพ 80.10 / 83.30 กล่าวคือ บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน สามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนที่ใช้ นิทานพื้นบ้านของแต่ละภาคเป็นเนื้อหา ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน อีกทั้งสอดแทรกวัฒนธรรม วิถีชีวิตของแต่ละภาค เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของแต่ละภาคชัดเจนยิ่งขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สื่อที่ใช้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่เน้นการอ่าน และสอดแทรกวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ชาวต่างประเทศ ผู้ซึ่งสนใจศึกษาภาษาไทย เพื่อเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับคนไทย ในการสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มทดลอง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 (ระดับสูง) จำนวน 10 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ โดยดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้จากแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องได้รับภายหลังจากการเรียนรู้ และเนื้อหาต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แบบเรียนจึงประกอบด้วย เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านไทย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ระดมความคิด และแบบทดสอบเป็นเนื้อหาหลัก

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ การหาประสิทธิภาพของแบบเรียน การอ่านและนิทานพื้นบ้าน

2.3 กำหนดเนื้อหาโดยการสัมภาษณ์ผู้เรียนชาวพม่าของมูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่า จำนวน 10 คน เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2553 ซึ่งเรียนวิชาภาษาไทย ระดับ 5 (ระดับสูง) จากนั้นจึง

นำมาวิเคราะห์และประมวลเนื้อหาประเด็นที่เกี่ยวข้องในการกำหนดหัวข้อแบบเรียนอ่านนิทาน
 พื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

2.4 สร้างแบบเรียนและแผนการจัดการเรียนรู้ของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย
 สำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 10 บท ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในข้อ 2.1 ประกอบด้วย

บทที่ 1 กระจกเงาพระร่วง

บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ

บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม

บทที่ 4 ความกตัญญู

บทที่ 5 ช้างกับมดแดง

บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง

บทที่ 7 ม้าอาวี

บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม

บทที่ 9 สามสหาย

บทที่ 10 หงส์ทอง

ให้นำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
 แบบเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.5 สร้างแบบประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศและ
 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อ
 ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.6 นำแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียน และแบบประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศไปให้
 ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบเรียนและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ
 ได้แก่

2.6.1 อาจารย์พัชนี โชติงเสถียร อาจารย์พิเศษภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.6.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่ง ผู้มีความรู้
 ความสามารถพิเศษประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.6.3 อาจารย์ณิอร สุทธิสวาท หัวหน้าแผนกภาษาและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนนานาชาติ
 นีวา

ให้นำผลการประเมินมาสังเคราะห์ และปรับปรุงแก้ไขแบบเรียน

2.7 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำมาแก้ไขและปรับปรุง

2.8 นำแบบเรียน และแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง โดยประมวลผลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.9 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผล

3. การประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน ดังนี้

3.1 ประเมินโดยการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำแบบเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผลการตรวจสอบแบบเรียนของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุงดังนี้

1. ปรับรูปภาพให้เป็นตัวการ์ตูนน่ารัก คมชัด และปรับรูปภาพประกอบบางภาพให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

2. แก้ไขคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำทั่วไปขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์เล็กและคำที่เป็นชื่อเฉพาะขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่

3. ตารางที่ปรากฏในแบบเรียน ให้เปลี่ยนพื้นหลังเป็นสีอ่อน เพื่อให้เห็นตัวอักษรชัดเจน

4. เพิ่มอักษรย่อชนิดของคำไว้ด้านหลังของคำศัพท์

5. เพิ่มเกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านหลังของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

6. เพิ่มข้อความในบทอ่านให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน

3.2 ประเมินโดยการทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มทดลองและกลุ่มทดลอง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็น และคำแนะนำเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่างๆ นำไปปรับปรุง โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำไปทดลองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 2 ครั้ง และทดลองใช้จริงกับกลุ่มทดลองจำนวน 1 ครั้ง ดังนี้

ผลการตรวจสอบข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้แบบเรียน โดยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันลองใช้แบบเรียนแล้วผู้วิจัยสังเกต ชักถามความเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน และแบบทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่อง

จากผลการทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจำนวน 10 คน จำนวน 2 ครั้ง ได้พบข้อบกพร่องของแบบเรียนและแบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ พอสรุปดังนี้

1. คำสั่งในแบบทดสอบผู้เรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจ ควรปรับให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. คำถามบางคำถามในแบบทดสอบยากเกินไป ควรปรับให้ง่ายขึ้น

หลังจากการทดลองหาคุณภาพของแบบเรียนกับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบเรียน และแบบทดสอบเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงนำแบบเรียนที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

สถิติสำหรับหาคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Item – Objective Congruence) หรือ IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 218-220)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยการแปลความคือ ถ้า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดวัตถุประสงค์ข้อนั้นจริง
ถ้า $IOC < 0.5$ แสดงว่าข้อสอบนั้นไม่วัดวัตถุประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	3		
2. เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	3		
3. เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3		
4. การใช้สัญลักษณ์มีความถูกต้อง	3		
5. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	3		
6. ภาษาที่ใช้ในเนื้อหา มีความถูกต้องและมีความเหมาะสม	2	1	
7. โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์มีความถูกต้อง	3		
8. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.96

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านภาพประกอบ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง	2	1	
2. ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ	1	2	

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ด้านภาพประกอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 0.50

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ด้านตัวอักษร

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. รูปแบบตัวอักษร	3		
2. ขนาดตัวอักษร	3		
3. สีของตัวอักษร	3		

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ด้านตัวอักษรโดยผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 1.00

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	3		
2. แบบทดสอบมีความยากง่าย	3		
3. จำนวนข้อทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์	3		
4. ความชัดเจนของข้อคำถามแต่ละข้อ	2	1	
5. ภาษาที่ใช้ถามในข้อคำถามมีความเหมาะสม	2	1	

จากตาราง 4 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.87

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.5 ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้ประกอบประกอบการเรียนการสอนได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศตามเนื้อหาในแบบเรียนจำนวน 10 บท โดยแบ่งเวลาบทละ 4 ชั่วโมง (240 นาที)

4.2 ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยบันทึกคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกบทจำนวน 10 ครั้ง และคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจบครบทุกชั่วโมงแล้ว โดยกำหนดเวลาทดลอง 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน แบ่งเป็นตอนเช้า 1 ชั่วโมงและตอนบ่าย 1 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรวมทั้ง 10 บท 1 วัน รวม 21 วัน ดังมีรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตาราง 5 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
1	22 มกราคม 2554	1	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	2 ชั่วโมง
			บทที่ 1 กระจกเงาและมะพร้าว	
23 มกราคม 2554	2	2	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	1 ชั่วโมง
			บททวนบทที่ 1 กระจกเงาและมะพร้าว	
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	
			บทที่ 1 กระจกเงาและมะพร้าว	1 ชั่วโมง

ตาราง 5 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
2	29 มกราคม 2554	3	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ	2 ชั่วโมง
	30 มกราคม 2554	4	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 2 กลองเป็นเหตุ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
3	5 กุมภาพันธ์ 2554	5	บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 3 คนลี้มอย่าข้าม	2 ชั่วโมง
	6 กุมภาพันธ์ 2554	6	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 3 คนลี้มอย่าข้าม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
			บทที่ 3 คนลี้มอย่าข้าม	1 ชั่วโมง
4	12 กุมภาพันธ์ 2554	7	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 4 ความกตัญญู	2 ชั่วโมง
	13 กุมภาพันธ์ 2554	8	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 4 ความกตัญญู ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
			บทที่ 4 ความกตัญญู	1 ชั่วโมง
5	19 กุมภาพันธ์ 2554	9	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 5 ช้างกับมดแดง	2 ชั่วโมง
	20 กุมภาพันธ์ 2554	10	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 5 ช้างกับมดแดง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
			บทที่ 5 ช้างกับมดแดง	1 ชั่วโมง
6	26 กุมภาพันธ์ 2554	11	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	2 ชั่วโมง
	27 กุมภาพันธ์ 2554	12	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
			บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	1 ชั่วโมง

ตาราง 5 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
7	5 มีนาคม 2554	13	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 7 ม้าอารี	2 ชั่วโมง
	6 มีนาคม 2554	14	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 7 ม้าอารี ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 7 ม้าอารี	1 ชั่วโมง
8	12 มีนาคม 2554	15	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	2 ชั่วโมง
	13 มีนาคม 2554	16	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	1 ชั่วโมง
9	19 มีนาคม 2554	17	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 9 สามสหาย	2 ชั่วโมง
	20 มีนาคม 2554	18	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 9 สามสหาย	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 9 สามสหาย	1 ชั่วโมง
10	26 มีนาคม 2554	19	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 10 หงส์ทอง	2 ชั่วโมง
	27 มีนาคม 2554	20	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 10 หงส์ทอง	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 10 หงส์ทอง	1 ชั่วโมง
11	3 เมษายน 2554	21	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนทั้ง 10 บท	1 ชั่วโมง

4.3 นำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย

4.4 หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

ตาราง 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
จำแนกเป็นรายบุคคล

ผู้เรียน	ระหว่างเรียน										หลังเรียน	
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10		คะแนนเต็ม
คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	30
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
1	24	24	24	25	22	24	24	24	24	24	24	30
2	24.5	22	24	25	22	21	24	24	23	24	24	30
3	22.5	23.5	24	24	20	24	24	25	24.5	24	24	29
4	25	25	25	25	24	25	25	22	23.5	24.5	24.5	30
5	24	23	24.5	22	20	20	22.5	20	22.5	20	20	28
6	22	22	25	25	21	20	24	20	24	25	25	30
7	23	22.5	24.5	22.5	21	24	22	23	24	23.5	23.5	28
8	25	24	24	24	23	21	23.5	23	24.5	24.5	24.5	30
9	24	22	25	24	22	24	22.5	23.5	22.5	24.5	24.5	29
10	21	24.5	24.5	22.5	20	21	21	20	20	22	22	27

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้กระบวนการทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คำนวณจากสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

5.2 สถิติหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คำนวณจากสูตรดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. 2531: 495)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบท
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บท
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ เป็นผู้เรียนชาวพม่า ที่มีความรู้ภาษาไทยในระดับสูง (ระดับ 5) ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่าที่เรียนวิชาภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง
\bar{X} แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
ΣX แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบท
ΣF แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนครบทั้ง 10 บท
E_1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละ จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน
E_2 แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ
A แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน
B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 7 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบทของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

ผู้เรียน	ระหว่างเรียน									
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
1	24	24	24	25	22	24	24	24	24	24
2	24.5	22	24	25	22	21	24	24	23	24
3	22.5	23.5	24	24	20	24	24	25	24.5	24
4	25	25	25	25	24	25	25	22	23.5	24.5
5	24	23	24.5	22	20	20	22.5	20	22.5	20
6	22	22	25	25	21	20	24	20	24	25
7	23	22.5	24.5	22.5	21	24	22	23	24	23.5
8	25	24	24	24	23	21	23.5	23	24.5	24.5
9	24	22	25	24	22	24	22.5	23.5	22.5	24.5
10	21	24.5	24.5	22.5	20	21	21	20	20	22
ΣX	235	232.5	244.5	239	215	224	232.5	224.5	232.5	236
\bar{X}	23.50	23.25	24.45	23.90	21.50	22.40	23.25	22.45	23.25	23.60
E_1	94.00	93.00	97.80	95.60	86.00	89.60	93.00	89.80	93.00	94.40

ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 บท เท่ากับ 92.62

จากตาราง 7 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ แต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 86.00-97.80 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.62 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 กระจกเงาและมะพร้าว	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 94.00
บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 93.00
บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 97.80
บทที่ 4 ความกตัญญู	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 95.60
บทที่ 5 ช้างกับมดแดง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 89.60
บทที่ 7 ม้าอารี	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 93.00
บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 89.80
บทที่ 9 สามสหาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 93.00
บทที่ 10 หงส์ทอง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 94.40

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 8 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ทั้ง 10 บท

ผู้เรียนคนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คะแนนเต็ม 30
1	30
2	30
3	29
4	30
5	28

ตาราง 8 (ต่อ)

ผู้เรียนคนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	คะแนนเต็ม 30
6	30
7	28
8	30
9	29
10	27
ΣF	291
\bar{X}	29.10
E_2	97.00

จากตาราง 8 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ทั้ง 10 บท คิดเป็นร้อยละ 97.00 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E_2=80$) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่าน และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 9 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ($E_1/E_2=80/80$)

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	กระรอกเจาะมะพร้าว	94.00	
2	กลองเป็นเหตุ	93.00	
3	คนล้มอย่าข้าม	97.80	

ตาราง 9 (ต่อ)

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
4	ความกตัญญู	95.60	
5	ช้างกับมดแดง	86.00	
6	นกอินทรี ลิง และช้าง	89.60	
7	ม้าอาวี	93.00	
8	ราชสีห์กับมดแดง	89.80	
9	สามสหาย	93.00	
10	หงส์ทอง	94.40	
	รวมเฉลี่ย 10 บท	92.62	97.00

จากตาราง 9 ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยทั้ง 10 บทเรียนคือ $E_1 = 92.62$ และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บท คือ $E_2 = 97.00$ แสดงว่า แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 92.62/97.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด สามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการสร้างแบบเรียน และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยที่สอดคล้องวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ และเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้พัฒนาแบบเรียนอื่น ๆ ในลักษณะนี้ขึ้นมาอีก

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มทดลอง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ แบบประเมินคุณภาพแบบเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
4. นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
5. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน
6. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีจำนวน 10 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 กระรอกเจาะมะพร้าว

บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ

บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม

บทที่ 4 ความกตัญญู

บทที่ 5 ช้างกับมดแดง

บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง

บทที่ 7 ม้าอารี

บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม

บทที่ 9 สามสหาย

บทที่ 10 หงส์ทอง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 10 บท โดยเนื้อหาสอดคล้องวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมไทยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 10 บท มีประสิทธิภาพ 92.62/97.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) ของบทเรียนทั้ง 10 บทอยู่ระหว่าง 86.00-97.80 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) เฉลี่ยเป็น 92.62 และประสิทธิภาพตัวหลัง (E_2) เป็น 97.00 แสดงว่าแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ และเกิดทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ผลปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 92.62 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 97.00 สรุปว่า แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาว

ต่างประเทศ ประสิทธิภาพ 92.62/97.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และกลุ่มทดลองให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดกิจกรรมดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมมติฐานในการวิจัย

2. แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 92.62/97.00 โดยมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มากกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ทั้งนี้เพราะในการวัดผลของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน ผู้เรียนอาจจะยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์บางคำ ประโยคในเนื้อเรื่องบางประโยค หรือคำสั่งในแบบทดสอบ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสได้ทบทวนเนื้อเรื่อง โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ค้นคว้าคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมจากในแบบเรียนหลังจากการเรียนทุกชั่วโมง แบบเรียนประกอบไปด้วย 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จึงช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาของนิทานพื้นบ้าน รวมทั้งคำศัพท์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านและฝึกตอบคำถามได้ด้วยตนเอง ซึ่งต่างกับการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ ประโยคบางประโยค และคำสั่งของแบบทดสอบ เป็นเหตุให้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E_2) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา วิจาระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) ที่สร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพของ E_2 มากกว่าประสิทธิภาพของ E_1 เท่ากับ 84.70/84.80

3. การวิจัยบรรลุมวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานด้วยเหตุผล ดังนี้

3.1 การสร้างแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ได้ดำเนินการตามกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยอย่างถูกวิธี โดยเริ่มจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลปฐมภูมิในการสร้างแบบเรียน แล้วนำแบบเรียนไปเสนอบริการที่ปรึกษา สารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด จากนั้นนำแบบเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพแบบเรียน นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมาสังเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้แบบเรียนมีความสมบูรณ์มากที่สุด และทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพเพียงพอ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง และการวิจัยสามารถบรรลุ

วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการอภิปรายของ นิภา ลาหิรัญ (2546: บทคัดย่อ) ที่สร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี โดยดำเนินการสร้างสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ตามหลักการและขั้นตอนการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

3.2 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศได้สร้างขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม และออกแบบขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านได้ด้วยตนเอง เพราะในแบบเรียนประกอบไปด้วยเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้าน คำศัพท์ ภาพประกอบ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ระดมความคิด และแบบทดสอบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการอ่าน จนเกิดทักษะและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บุญยงค์ ทองมี; และคนอื่น ๆ (2536: 45 – 49) ที่เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง การใช้นิทานพื้นเมืองส่งเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีว่า นักเรียนที่ใช้สื่อนิทานพื้นเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ

3.3 การนำแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศทดลองกับผู้เรียนชาวพม่า ระดับสูง (ระดับ 5) ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่า ซึ่งระดับของผู้เรียนไม่ได้เป็นระดับมาตรฐานเทียบเท่ากับผู้เรียนในโรงเรียน แต่เป็นระดับที่มูลนิธิร่วมมิตรไทย – พม่ากำหนดขึ้นตามความสามารถของผู้สมัครเรียน จึงทำให้มีผู้เรียนบางคนมีพัฒนาการด้านการอ่านชัดเจน ฉะนั้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจำนวน 1 ข้อใช้ลักษณะการอ่านตีความ ซึ่งมีผู้เรียนตอบถูกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้เรียนตอบไม่ถูกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนนี้สามารถนำไปใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การใช้แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ผู้สอนสามารถกำหนดกิจกรรมได้หลากหลายตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน และสามารถปรับกิจกรรมให้มีการเรียนการสอนทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยผู้สอนกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

1.2 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อสอนวัฒนธรรมไทย เป็นแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะในแบบเรียนมีคำศัพท์ คำอ่านที่ใช้สัทอักษร ความหมายของคำศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ระดมความคิด และมีรูปภาพประกอบทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้สามารถทดสอบความ

เข้าใจเนื้อเรื่อง ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการพัฒนาแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ด้วยการ
บันทึกเสียงอ่านในรูปแบบซีดีรอม (CD-Rom) เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนควบคู่ไปกับแบบเรียน
เพื่อฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงถูกต้องตามเจ้าของภาษา สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและกระตุ้นความสนใจ
ของผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2.2 แบบเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยฉบับนี้ อาจพัฒนาไปใช้กับชาวต่างประเทศชาติอื่นๆ
ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ

บรรณานุกรม

- กวรรณิกา ศรีประยูร. (2543). **การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดเพลงพื้นเมือง เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** งานวิจัย กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). **รายงานการประชุมปฏิบัติการว่า ด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา 2-4 สิงหาคม 2544.** กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2533). **คู่มือการสอนการอ่าน.** พิษณุโลก: ภาควิชาภาษาไทยและ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- กิ่งแก้ว อัดถากร. (2519). **คติชนวิทยา.** กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. (เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 184)
- กฤษมา รัชฆะมณี. (2538). **นิทานวานบอก.** กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน.
- กุลลาบ มัลลิกะมาส. (2516). **คติชาวบ้าน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สมาคมภาษาและหนังสือ แห่งประเทศไทย.
- ขนิษฐา จิตชินะกุล. (2545). **คติชนวิทยา.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จินตนา ไบกาชฎี. (ม.ป.ป.). **การเขียนสื่อการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จินตนา พุทธิเมตตะ. (2545). **เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การอ่านเร็ว = SPEED READING TH 212.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2551). **วรรณคดีนิทาน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรภา มาลัยธรรม. (2541). **การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้าเรื่อง “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** ปรินญาณินท์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2523). **แบบเรียนการอ่านและการพิจารณาหนังสือ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- ชนินทร์ชัย อินทิวารณ; และสุวิทย์ หิรัณยกาญจน์. (2548). **พจนานุกรมศัพท์การศึกษา = Dictionary of Education.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.

- เดชา จันดาพันธ์. (2527). **การศึกษาการใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นอีสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกุดแห่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2523). **คดีชาวบ้าน**. ชลบุรี: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547 , พฤศจิกายน). การสอนภาษา และวัฒนธรรมแก่ชาวต่างประเทศ. **วรรณวิทัศน์**. 4 (พฤศจิกายน): 268 – 278.
- นิตยา วิจาระนันท์. (2551). **การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- “นิทานพื้นบ้านไทย,” (2545). ใน **สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนเล่ม 26**. หน้า 9 – 52. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- นิกา ลาหิรัญ. (2546). **การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พุกชะวัน. (2522). **อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2524). **วรรณกรรมกับเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญยงค์ ทองมี; และคนอื่น ๆ. (2536, เมษายน – มิถุนายน). การใช้นิทานพื้นเมืองส่งเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. **วารสารการวิจัยทางการศึกษา**. 23(2): 45 – 49.
- เบ็ญจวรรณ สุนทรากุล. (2550). **วิวัฒนาการแบบเรียนไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2543). **นิทานพื้นบ้านศึกษา**. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปิยนุช ทองท้ว. (2543). **การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** งานวิจัย กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พางาม. (2550, มกราคม – มิถุนายน). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 3. **วารสารพืชวิทยุทรรศน์.** 2(1): 78 - 82.
- มนัส อารีพงษ์. (2530). **แบบฝึกการอ่านภาษาไทยของเด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว
 กับเด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในอายุระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนในเขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร.** ปริญญาโท กศ.ม. (การ
 ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2531). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อ
 การสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15.** พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุวรัตน์ คนหาญ. (2548). **ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม สำนักงานเขต
 ราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 5.
 กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). **พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
 โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). **นิทานพื้นบ้าน.** กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วีระชาติ ชัยเนตร. (2541). **การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน
 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม:
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีรบุษ ปิณฑวนิช. (2547 , กรกฎาคม). **แบบเรียน คุณภาพที่ไม่บรรลุมাত্রฐาน. สานปฏิรูป.**
 7(75): 14.

- ศิริพร ณ ถกลาง. (2548). **ทฤษฎีคติชนวิทยา วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน – นิทานพื้นบ้าน**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2545). **เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สนม ครูทเมือง. (2528). **การสอนทักษะการใช้ภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน**. พิษณุโลก: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- . (2551, กันยายน – ธันวาคม). การวิเคราะห์วิถีชีวิตความพอเพียงและการหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปจากนิทานพื้นบ้านจังหวัดลำปาง. **วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 5(3): 95 - 109.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมพงศ์ วิทยศศักดิ์พันธ์. (2549). **การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- สุทธิสินี นันทพล. (2536 , กุมภาพันธ์). นิทานพื้นบ้านไทย. **วัฒนธรรมไทย**. 30(5): 36.
- สุนันทา ทองขน. (2525). **การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์**. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2526). **ปัญหาการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- . (2540, กรกฎาคม – ธันวาคม). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่าน – เขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การเปลี่ยนรูปแบบนิทานพื้นบ้านในจังหวัดยะลาและปัตตานี. **วิทยาสารเกษตรศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์**. 18(2): 153 - 160.
- สุมาลี วัฒนวันก์. (2548). **การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง “พืชสมุนไพรที่นำรู้” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสระบุรี**. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เสาวนีย์ แซ่ภู. (2547). การสร้างแบบฝึกแบบโคลซเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่1). สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ อนันตศานต์. (2548). นิทานพื้นบ้าน = THE FOLKTALE FL 474. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หทัย ตันหยง. (2528). เอกสารคำสอน นส.425 การเขียนหนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรชร วงศ์ษา. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
 ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร
- อารี ถาวรเศรษฐ์. (2546). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อารีรัตน์ ดอกลี. (2541). การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนเขียนร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำไพ บุญรักษา. (2533). การสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Good , Cater V., editor. (1973). Dictionary of Education. 3rd ed. New York: McGraw – Hill Book.
- Rowntree , Derek. (1981). Dictionary of Education. London: Harper&Row.
- Wehmeier , Sally.; et al., editors. (2005). Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. 7 th ed. London: Oxford University Press.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/0338

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดือนใจ เฉลิมกิจ

เนื่องด้วย นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันทจิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน อ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทรมณะ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / แผนการสอนแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ และ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันทจิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-705-6108

ที่ ศธ 0519.12/ ๐33๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๙ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / แผนการสอนแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ และ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-705-6108

ที่ ศธ 0519.12/0340

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาตินิวา

เนื่องด้วย นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดนา พุทธเมตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญ อาจารย์ฉนิอร สุทธิสวาท เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / แผนการสอนแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ และ แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-705-6108

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้
แบบทดสอบหลังเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง กระจกเงาพะรุว

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เมื่อเกิดปัญหาต้องใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งความพยายามและความสามัคคี จะทำให้ปัญหาต่างๆ ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้สะท้อนวิถีชีวิตของคนไทย ซึ่งทำให้ผู้เรียน ชาวต่างประเทศเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระจกเงาพะรุว”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”
- 5.3 สมุดแบบฝึก
- 5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน
- 6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน
- 6.3 ตรวจสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
- 6.4 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว” จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

- 7.1 ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กระรอกเจาะมะพร้าว”
- 7.2 ผู้เรียนเขียนบทสนทนาตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง กลองเป็นเหตุ

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของสังคมไทย ผู้ใหญ่จะสอนให้เด็กเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ โดยใช้การเล่านิทานพื้นบ้านเป็นกุศโลบายชี้ให้เห็นโทษของการไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ผู้เรียนชาวต่างประเทศจะเข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยได้ดียิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเขียนบรรยายรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ” ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

7.2 ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “กลองเป็นเหตุ”

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง คนลัมอย่าข้าม

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

วัฒนธรรมของคนไทยสั่งสอนไม่ให้ลูกหลานดูถูกคนที่ฐานะต่ำกว่าตนหรือคนที่เคยมีอำนาจวาสนามาก่อนแล้วตกทุกข์ได้ยาก เพราะเขาอาจฟื้นตัวขึ้นมาได้ ฉะนั้นจะต้องให้โอกาสและกำลังใจ ซึ่งทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยชัดเจนยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลัมอย่าข้าม”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม”

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนล้มอย่าข้าม”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเขียนหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสำนวน สุภาษิต และคำพังเพยของไทย

7.2 ผู้เรียนสร้างสถานการณ์การสื่อสารเกี่ยวกับผู้ใหญ่ใช้เด็กชื่อของตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “คนลี้มอย่าข้าม”

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง ความกตัญญู

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

คนไทยทุกสมัยได้รับการอบรมสั่งสอนให้กตัญญูต่อบุคคลที่ต่อผู้มีพระคุณ เช่น ลูกเมื่อเติบโตขึ้นก็ต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ยามแก่เฒ่า หรือใครที่ช่วยเหลือเรา เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เราจะต้องตอบแทนบุญคุณของท่านเท่าที่จะทำได้และสิ่งเหล่านี้ปฏิบัติกันมาจนเป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถเรียนรู้และเข้าใจสังคมไทยได้ดียิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” ตามผู้สอนทีละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนคู่วิดิต์สนิทานพื้นบ้านไทยเกี่ยวกับความกตัญญู

7.2 ผู้เรียนเขียนความรู้สึกรักที่มีต่อพ่อแม่ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ความกตัญญู”

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง ช้างกับมดแดง

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เมื่อพบปะกับบุคคลต่างๆ คนไทยจะแสดงความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส อ่อนน้อมถ่อมตน ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่แต่ละยุคแต่ละสมัยสั่งสอนให้ลูกหลานปฏิบัติตนสืบต่อกันมา ทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศพบเห็นแล้วเกิดความชื่นชมคนไทย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ช้างกับมดแดง”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเล่าเอกลักษณ์ของประเทศตนเองตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

7.2 ผู้เรียนเลือกสถานการณ์ที่กำหนดให้แสดงบทบาทสมมุติ

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง นกอินทรี ลิง และช้าง

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอยู่ร่วมกันต้องพึ่งพาอาศัยกันและให้เกียรติซึ่งกันและกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนไทยที่อยู่ในสังคมเมืองและชนบท ผู้เรียนชาวต่างประเทศเมื่อมาอยู่เมืองไทยจะเห็นการพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือและให้เกียรติกันตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเข้าใจวิถีชีวิตของคนไทยมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

4.2 ชั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ชั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “นกอินทรี ลิง และช้าง”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเขียนบรรยายความประทับใจที่มีต่อเมืองไทยจากคำที่กำหนดให้ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

7.2 ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนไทย

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง ม้าอารี

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ผู้ใหญ่จะสอนลูกหลานว่าให้รู้จักเกรงใจผู้อื่นและขอบคุณเมื่อเราได้รับความช่วยเหลือ นอกจากนี้ เราต้องแสดงน้ำใจอันดีเมื่อมีคนมาขอความช่วยเหลือ แต่อย่าทำให้ตนเองเดือดร้อน ผู้ใหญ่จึงสั่งสอนลูกหลานผ่านนิทานพื้นบ้านเพื่อให้เห็นผลของการกระทำว่าต้องทำสิ่งต่างๆ ให้พอเหมาะพอดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยที่พบเห็นได้ทั่วไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอารี”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์
- 4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”
- 4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง
- 4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”
- 4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค
- 4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด
- 4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

- 4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”
จำนวน 25 ข้อ
- 4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”
จำนวน 25 ข้อ
- 4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี”
- 5.3 สมุดแบบฝึก
- 5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน
- 6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน
- 6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
- 6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ม้าอาวรี” จำนวน
25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

- 7.1 ผู้เรียนเขียนผลที่ได้รับจากการช่วยเหลือผู้อื่น
- 7.2 ผู้เรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แข่งขันเกมเขียนคำศัพท์

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง ราชสีห์กับมดง่าม

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

สังคมไทยเป็นสังคมที่แสดงน้ำใจไมตรีที่ดีต่อกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อพบกันถือได้ว่าเป็นความงามของวิถีชีวิตคนไทยที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” ตามผู้สอนทีละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์

4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง

4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค

4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด

4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

- 4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” จำนวน 25 ข้อ
- 4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” จำนวน 25 ข้อ
- 4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม”
- 5.3 สมุดแบบฝึก
- 5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน
- 6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน
- 6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
- 6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

- 7.1 ผู้เรียนเขียนประสบการณ์การช่วยเหลือผู้อื่นตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
- 7.2 ผู้เรียนเขียนบรรยายรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “ราชสีห์กับมดง่าม” ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง สามสหาย

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ผู้ใหญ่อสอนลูกหลานผ่านการเล่านิทานพื้นบ้าน เพื่อให้ปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทย โดยเฉพาะเรื่องของการรักษาคำพูด การช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อได้รับความทุกข์ และผลของการกระทำที่เราจะได้รับเมื่อเราไม่รักษาคำพูดและสร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่น เมื่อผู้เรียนชาวต่างประเทศได้เรียนรู้จะเข้าใจสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” ตามผู้สอนที่ละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์
- 4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง
- 4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”
- 4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค
- 4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด
- 4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเขียนสรุปเรื่องย่อจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “สามสหาย” ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

7.2 ผู้เรียนแบ่ง 2 กลุ่มแข่งขันเกมการเขียนประโยคตามที่คุณสอนพูด

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

วิชา ภาษาไทย (นิทานพื้นบ้านไทย)

กลุ่มผู้เรียน มุลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ระดับ 5

เรื่อง หงส์ทอง

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ผู้ใหญ่ใช้การเล่านิทานพื้นบ้านให้เห็นถึงจุดจบของคนอกตัญญู ทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมไทยได้ดีขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและอธิบายเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” ได้
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยตามอักขรวิธีไทยได้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” ได้
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ได้
- 2.5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 3.2 คำอ่านของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 3.3 ความหมายของคำศัพท์ในนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 3.4 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 4.1.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 4.1.2 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าเห็นอะไรในรูปภาพ และสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” ตามผู้สอนทีละคำในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
- 4.2.2 ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ให้ผู้เรียนตอบคำศัพท์
- 4.2.3 ผู้สอนเล่าเรื่องย่อของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 4.2.4 ผู้เรียนอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” จากบทอ่านตามผู้สอนในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเอง
- 4.2.5 เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”
- 4.2.6 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ให้แสดงความคิดเห็นจากหัวข้อระดมความคิดจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

ชั่วโมงที่ 3

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ คำอ่านและความหมายของคำศัพท์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ผู้สอนสอนโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ พร้อมยกตัวอย่างประโยค 3 ประโยค
- 4.2.2 ผู้เรียนเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ลงในสมุด
- 4.2.3 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในสมุด

4.3 ขั้นสรุป

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์จากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

ชั่วโมงที่ 4

4.1 ชิ้นวัดผล ประเมินผล และสรุปผล

4.1.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.2 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” จำนวน 25 ข้อ

4.1.3 ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5.1 แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

5.2 รูปภาพจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

5.3 สมุดแบบฝึก

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการตอบคำถามของผู้เรียน

6.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

6.3 ตรวจสอบสมุดแบบฝึกการเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

6.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง”

จำนวน 25 ข้อ

7. กิจกรรมเสนอแนะ

7.1 ผู้เรียนเล่านิทานพื้นบ้านของประเทศตนเองที่เกี่ยวข้องกับผลของการออกตีญ

7.2 ผู้เรียนเขียนสรุปเรื่องย่อจากนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง “หงส์ทอง” ตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

8. บันทึกผลการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวเปรมฤดี จรรย์นันท์จิต)

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

1. สัญญา	ก. อยากได้
2. ชื่อสัตว์	ข. ยอมให้ตามที่ขอ
3. อนุญาต	ค. ข้อตกลง
4. เมตตา	ง. ตั้งใจอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
5. ปรีक्षा	จ. เรื่องที่เกิดขึ้น
6. กตัญญู	ฉ. ความต้องการให้ผู้อื่นมีความสุข
7. พเนจร	ช. พุดเอออกเอาใจให้คลายความทุกข์
8. บริจาค	ซ. ไปโดยไร้จุดหมาย
9. ปรรณนา	ฌ. ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง
10. เหตุการณ์	ฎ. ขอความเห็น
	ฏ. ให้
	ฐ. รู้จักตอบแทนบุญคุณ

ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. ใหม่ สมหญิง กระโปรง จะซื้อ ตัว

.....

2. ซื้ให้ดู พุด หัวหน้ากระรอก และ

.....

3. วันอาทิตย์ ไม่ต้อง ทำงาน สุดา

.....

4. เก็บของ แล้ว ห้องนอน แม่ ใน เสรีจ

.....

5. พ่อ ธนาคาร ทำงาน ของฟ้า ที่ กรุงเทพ

.....

6. กลับบ้าน มุก ยังไม่ ทำงานเสร็จ แต่

7. จะซื้อ ของพลอย ตึกตา วันเกิด หรือนาฬิกา

8. ทุกวัน ถ้า ดีขึ้น ออกกำลังกาย จะ เรา สุขภาพ

9. ของพี่สาว มีหนังสือ มาก ห้องนอน ต่างประเทศ

10. ชอบฟังเพลง เพลงร็อค เพลงเร็ว สมชาย ได้แก่ และเพลงช้า

ตอนที่ 3 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง ช้างกับมดแดง ช้างใช้วิธีอะไรส่วนใดทำร้ายรังของมดแดง

ก. งวง

ข. งา

ค. เท้า

ง. หาง

2. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง ม้าอาวี ชายคนหนึ่งเลี้ยงม้าและวัวไว้เพื่อใช้ประโยชน์อะไร

ก. ใช้ทำนา

ข. ใช้เดินทาง

ค. ใช้เฝ้าสวน

ง. เอาไว้ขาย

3. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง นกอินทรี ลิง และช้าง สัตว์ชนิดใดแกลังร้องเสียงดังลั่นป่า

ก. ลิง

ข. ช้าง

ค. มดแดง

ง. นกอินทรี

4. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง ราชสีห์กับมดง่าม เสือใช้อะไรเป็นอาวุธ

ก. เขา

ข. งา

ค. เขี้ยว

ง. กรงเล็บ

5. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง สามสหาย เจ้าของที่น่านำสิ่งใดมาดักสัตว์ที่มากินอาหารในที่ของตน

ก. แห	ข. บ่วง
ค. หลุม	ง. ตาข่าย

6. นิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง คนล้มอย่าข้าม ตอนขอทานเชิญเศรษฐีขึ้นบนบ้าน แล้วหาอาหารให้รับประทาน แสดงว่าขอทานมีนิสัยอย่างไร

ก. มีน้ำใจ	ข. มีจิตใจดี
ค. มีความจริงใจ	ง. มีความรับผิดชอบ

7. “ถ้าลูกเชื่อพ่อตั้งแต่แรก คงไม่เกิดเรื่องร้ายขึ้น” ข้อความของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง กลองเป็นเหตุ พ่อสอนอะไรลูกชาย

ก. รู้จักคิดก่อนทำ
ข. เราควรมีความรับผิดชอบ
ค. รู้จักตอบแทนบุญคุณพ่อแม่
ง. เด็กควรเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

8. ข้อความของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง กระจกเงาอะมะพัวร์ สอนอะไรแก่ผู้อ่าน “เมื่อกระจกไม่สามารถกลับฝั่งของตนได้ หัวหน้ากระจกเรียกประชุมพวกกระจก พวกกระจกแสดงความคิดเห็นต่างๆ”

ก. ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้
ข. ทุกคนต้องทำทุกอย่างเต็มความสามารถ
ค. เมื่อเกิดปัญหา ต้องหาทางแก้ปัญหาด้วยปัญญา
ง. การแก้ปัญหาเรื่องต่างๆ ควรทำด้วยตนเองเท่านั้น

9. “ลูกสาวคนเล็กนำแม่สุนัขที่เจ็บหนักมาดูแลอย่างดี แม้ว่าตนเองจะยากจน”
ข้อความของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง ความกตัญญู แสดงถึงวัฒนธรรม
อะไรของคนไทย

- ก. ทำความดี
- ข. รู้จักตอบแทนบุญคุณพ่อแม่
- ค. แสดงน้ำใจที่ดีต่อผู้อื่นเสมอ
- ง. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน

10. “ไม่ได้นะจ๊ะแม่ หงส์ทองมีบุญคุณกับเรา ทำให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น ถ้าเราทำ
อย่างนั้นเท่ากับเราเนรคุณนะแม่ หนูทำอย่างนั้นไม่ได้หรอกแม่” ข้อความ
ของนิทานพื้นบ้านไทยเรื่อง หงส์ทอง แสดงถึงวัฒนธรรมที่ดีของไทยเรื่องใด

- ก. ความกตัญญู
- ข. ความมีน้ำใจ
- ค. ความช่วยเหลือกัน
- ง. ดูแลผู้ที่ยากจนดีกว่า

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

1. ค	6. ฎ
2. ฉ	7. ซ
3. ข	8. ฏ
4. ฉ	9. ก
5. ญ	10. จ

ตอนที่ 2

1. สมหญิงจะซื้อกระโปรงตัวใหม่
2. หัวหน้ากระรอกพูดและชี้ให้ดู , หัวหน้ากระรอกชี้ให้ดูและพูด
3. สุดาไม่ต้องทำงานวันอาทิตย์ , วันอาทิตย์สุดาไม่ต้องทำงาน
4. แม่เก็บของในห้องนอนเสร็จแล้ว , เก็บของในห้องนอนแม่เสร็จแล้ว
5. พ่อของฟ้าทำงานที่ธนาคารกรุงเทพ
6. มุกทำงานเสร็จ แต่ยังไม่กลับบ้าน
7. วันเกิดของพลอยจะซื้อตุ๊กตาหรือนาฬิกา
8. ถ้าเราออกกำลังกายทุกวัน สุขภาพจะดีขึ้น , ถ้าออกกำลังกายทุกวัน สุขภาพเราจะดีขึ้น
9. ห้องนอนของพี่สาวมีหนังสือต่างประเทศมาก
10. สมชายชอบฟังเพลง ได้แก่ เพลงร็อค เพลงเร็ว และเพลงช้า , สมชายชอบฟังเพลง ได้แก่ เพลงเร็ว เพลงร็อค และเพลงช้า

ตอนที่ 3

1. ก	6. ก
2. ข	7. ง
3. ข	8. ค
4. ค	9. ข
5. ข	10. ก

ภาควิชา ค
บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านเนื้อหา

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านภาพประกอบ

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านตัวอักษร

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนอ่าน
นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

ตาราง 5 ระยะเวลาในการทดลอง

ตาราง 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
จำแนกเป็นรายบุคคล

ตาราง 7 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบทของแบบเรียนอ่าน
นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

ตาราง 8 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของแบบเรียนอ่าน
นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศทั้ง 10 บท

ตาราง 9 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศตาม
เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด($E_1/E_2=80/80$)

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	3		
2. เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	3		
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3		
4. การใช้ศัพท์สัญลักษณ์มีความถูกต้อง	3		
5. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	3		
6. ภาษาที่ใช้ในเนื้อหามีความถูกต้องและมีความเหมาะสม	2	1	
7. โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์มีความถูกต้อง	3		
8. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านภาพประกอบ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง	2	1	
2. ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ	1	2	

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ด้านตัวอักษร

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. รูปแบบตัวอักษร	3		
2. ขนาดตัวอักษร	3		
3. สีของตัวอักษร	3		

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียน
อ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	3		
2. แบบทดสอบมีความยากง่าย	3		
3. จำนวนข้อทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์	3		
4. ความชัดเจนของข้อคำถามแต่ละข้อ	2	1	
5. ภาษาที่ใช้ถามในข้อคำถามมีความเหมาะสม	2	1	

ตาราง 5 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
1	22 มกราคม 2554	1	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	2 ชั่วโมง
			บทที่ 1 กระจกเงาและกระจ่าง	
	23 มกราคม 2554	2	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ บททวนบทที่ 1 กระจกเงาและกระจ่าง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
2	29 มกราคม 2554	3	บทที่ 1 กระจกเงาและกระจ่าง	1 ชั่วโมง
			เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	
	30 มกราคม 2554	4	บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ บททวนบทที่ 2 กลองเป็นเหตุ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
3	5 กุมภาพันธ์ 2554	5	บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ	1 ชั่วโมง
			เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	
	6 กุมภาพันธ์ 2554	6	บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ บททวนบทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
4	12 กุมภาพันธ์ 2554	7	บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม	1 ชั่วโมง
			เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	
	13 กุมภาพันธ์ 2554	8	บทที่ 4 ความกตัญญู โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ บททวนบทที่ 4 ความกตัญญู ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
5	19 กุมภาพันธ์ 2554	9	บทที่ 4 ความกตัญญู	1 ชั่วโมง
			เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง	
	20 กุมภาพันธ์ 2554	10	บทที่ 5 ช้างกับมดแดง โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ บททวนบทที่ 5 ช้างกับมดแดง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน	1 ชั่วโมง
			บทที่ 5 ช้างกับมดแดง	1 ชั่วโมง

ตาราง 5 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
6	26 กุมภาพันธ์ 2554	11	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	2 ชั่วโมง
	27 กุมภาพันธ์ 2554	12	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง	1 ชั่วโมง
7	5 มีนาคม 2554	13	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 7 ม้าอารี	2 ชั่วโมง
	6 มีนาคม 2554	14	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 7 ม้าอารี	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 7 ม้าอารี	1 ชั่วโมง
8	12 มีนาคม 2554	15	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	2 ชั่วโมง
	13 มีนาคม 2554	16	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม	1 ชั่วโมง
9	19 มีนาคม 2554	17	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 9 สามสหาย	2 ชั่วโมง
	20 มีนาคม 2554	18	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 9 สามสหาย	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 9 สามสหาย	1 ชั่วโมง
10	26 มีนาคม 2554	19	เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อเรื่อง บทที่ 10 หงส์ทอง	2 ชั่วโมง
	27 มีนาคม 2554	20	โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ทบทวนบทที่ 10 หงส์ทอง	1 ชั่วโมง
			ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน บทที่ 10 หงส์ทอง	1 ชั่วโมง

ตาราง 5 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
11	3 เมษายน 2554	21	หลังเรียนทั้ง 10 บท	1 ชั่วโมง

ตาราง 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
จำแนกเป็นรายบุคคล

ผู้เรียน	ระหว่างเรียน										หลังเรียน	
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10		
คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	30
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
1	24	24	24	25	22	24	24	24	24	24	24	30
2	24.5	22	24	25	22	21	24	24	23	24	24	30
3	22.5	23.5	24	24	20	24	24	25	24.5	24	24	29
4	25	25	25	25	24	25	25	22	23.5	24.5	24.5	30
5	24	23	24.5	22	20	20	22.5	20	22.5	20	20	28
6	22	22	25	25	21	20	24	20	24	25	25	30
7	23	22.5	24.5	22.5	21	24	22	23	24	23.5	23.5	28
8	25	24	24	24	23	21	23.5	23	24.5	24.5	24.5	30
9	24	22	25	24	22	24	22.5	23.5	22.5	24.5	24.5	29
10	21	24.5	24.5	22.5	20	21	21	20	20	22	22	27

ตาราง 7 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละบทของแบบเรียนอ่าน
นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

ผู้เรียน คนที่	ระหว่างเรียน									
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
1	24	24	24	25	22	24	24	24	24	24
2	24.5	22	24	25	22	21	24	24	23	24
3	22.5	23.5	24	24	20	24	24	25	24.5	24
4	25	25	25	25	24	25	25	22	23.5	24.5
5	24	23	24.5	22	20	20	22.5	20	22.5	20
6	22	22	25	25	21	20	24	20	24	25
7	23	22.5	24.5	22.5	21	24	22	23	24	23.5
8	25	24	24	24	23	21	23.5	23	24.5	24.5
9	24	22	25	24	22	24	22.5	23.5	22.5	24.5
10	21	24.5	24.5	22.5	20	21	21	20	20	22
ΣX	235	232.5	244.5	239	215	224	232.5	224.5	232.5	236
\bar{X}	23.50	23.25	24.45	23.90	21.50	22.40	23.25	22.45	23.25	23.60
E_1	94.00	93.00	97.80	95.60	86.00	89.60	93.00	89.80	93.00	94.40
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 บท เท่ากับ 92.62										

ตาราง 8 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของแบบเรียนอ่าน
นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ทั้ง 10 บท

ผู้เรียนคนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คะแนนเต็ม 30
1	30
2	30
3	29
4	30
5	28
6	30
7	28
8	30
9	29
10	27
ΣF	291
\bar{X}	29.10
E_2	97.00

ตาราง 9 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ($E_1/E_2=80/80$)

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	กระรอกเจาะมะพร้าว	94.00	
2	กลองเป็นเหตุ	93.00	
3	คนล้มอย่าข้าม	97.80	
4	ความกตัญญู	95.60	
5	ช้างกับมดแดง	86.00	
6	นกอินทรี ลิง และช้าง	89.60	
7	ม้าอาวี	93.00	
8	ราชสีห์กับมดแดง	89.80	
9	สามสหาย	93.00	
10	หงส์ทอง	94.40	
	รวมเฉลี่ย 10 บท	92.62	97.00

ภาคผนวก ง
แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนและ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ
และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

-1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหา			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์			
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม			
1.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน			
1.4 การใช้สัญลักษณ์มีความถูกต้อง			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน			
1.6 ภาษาที่ใช้ในเนื้อหา มีความถูกต้องและมีความเหมาะสม			
1.7 โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์มีความถูกต้อง			
1.8 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
2. ภาพประกอบ			
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง			
2.2 ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ			
3. ตัวอักษร			
3.1 รูปแบบตัวอักษร			
3.2 ขนาดตัวอักษร			

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
3.3 สีของตัวอักษร			
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่าย			
4.3 จำนวนข้อทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์			
4.4 ความชัดเจนของข้อคำถามแต่ละข้อ			
4.5 ภาษาที่ใช้ถามในข้อคำถามมีความเหมาะสม			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก จ
แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย
สำหรับชาวต่างประเทศ

เปรมฤดี วรรณนิเทศกิจ

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ

จัดทำโดย	เปรมฤดี วรรณนิเทศกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธรเมตตะ
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย	อาจารย์พัชนี ไชตติงเสถียร อาจารย์นิอร สุทธิสวาท
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดือนใจ เฉลิมกิจ
พิมพ์ครั้งที่ 1	พ.ศ. 2554
พิสูจน์อักษร	สรัญญา บัญญะสุทธิ
ภาพประกอบ	พรรคภรณ์ ยอดระบำ ภาณุมาศ หมุนเกตุ
ออกแบบศิลป์	กวีชา มัชฌิมะ
© ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์เรื่องแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการสร้างแบบเรียนเพื่อสอนอ่าน พร้อมทั้งสอดแทรกวัฒนธรรมไทยจากนิทานพื้นบ้านของไทยแก่ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยระดับสูงที่สามารถอ่านและเข้าใจภาษาไทยได้

ในแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มีทั้งหมด 10 บท ได้แก่

บทที่ 1	กระรอกเจาะมะพร้าว
บทที่ 2	กลองเป็นเหตุ
บทที่ 3	คนล้มอย่าข้าม
บทที่ 4	ความกตัญญู
บทที่ 5	ช้างกับมดแดง
บทที่ 6	นกอินทรี ลิง และช้าง
บทที่ 7	ม้าอวีร์
บทที่ 8	ราชสีห์กับมดง่าม
บทที่ 9	สามสหาย
บทที่ 10	หงส์ทอง

ทั้ง 10 บทนี้ แต่ละบทมีสาระสำคัญในการเรียนการสอนดังนี้ คือ

1. บทอ่าน
2. รูปภาพประกอบ
3. คำศัพท์
4. โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์
5. แบบทดสอบและเฉลยแบบทดสอบ

ในการเรียนการสอน ผู้สอนได้จัดกิจกรรมประกอบบทเรียนตามความเหมาะสม
 กับความสามารถของผู้เรียน นอกจากการสอนการพัฒนาทักษะการอ่านและสอดแทรก
 วัฒนธรรม มีกติกษะการพูด การฟัง การเขียนคำศัพท์ การแต่งประโยค เขียนสรุปเพื่อ
 พัฒนาทักษะการเขียน

แบบเรียนนี้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง เพราะมีคำอ่านออกเสียงคำศัพท์
 ทั้งภาษาไทยและสัทอักษร คำอธิบาย ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและ
 ไวยากรณ์ แบบทดสอบความเข้าใจเนื้อหา และเฉลยแบบทดสอบ

ผู้วิจัยหวังว่าแบบเรียนนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา
 และวัฒนธรรมไทย

เปรมฤดี จรรย์นันท์
 ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สัทอักษร	ก
อักษรย่อ	ข
บทที่ 1 กระจกเงาชะมดฟ้า.....	1
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ.....	11
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม.....	23
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 4 ความกตัญญู.....	33
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 ช้างกับมดแดง.....	43
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง.....	53
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 7 ม้าอารี.....	64
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 8 ราชสีห์กับมดง่าม.....	75
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 9 สามสหาย.....	85
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
บทที่ 10 หงส์ทอง.....	96
บทอ่าน	
คำศัพท์	
โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์	
แบบทดสอบ	
เฉลยแบบทดสอบ.....	106
บรรณานุกรม.....	118

สัทอักษร

การอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียน ได้ถ่ายทอดเสียงพูดด้วยสัทอักษร (Phonetic transcription) ตามหลักสัทอักษรสากล IPA (The International Phonetic Alphabet) โดยกาญจนา นาคสกุล (2541 : 47-112)

พยัญชนะต้น

อักษรไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
ก	/k/	กาย [ka:j]
ข ฃ ค ฅ ฆ	/kh/	ขาย [khá:j]
ง	/ŋ/	งาน [ŋa:n]
จ	/c/	จับ [cáp]
ฉ ช ฌ	/ch/	ช่วย [chúaj]
ซ ศ ษ ส	/s/	สืบ [sip]
ญ ย	/j/	ญาติ [já:t]
ฎ ฏ	/d/	ดาว [da:w]
ฏ ฑ	/t/	ใต้ [tá:j]
ฐ ฑ ฒ ท ฒ	/th/	ทอด [thúat]
ณ น	/n/	นาน [na:n]
บ	/b/	บ้าน [bá:n]
ป	/p/	ไป [pai]

อักษรไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
ผ ฟ ภ	/ph/	พัก [phák]
ฝ ฟ	/f/	ฟัง [faŋ]
ม	/m/	มา [ma:]
ร ฤ	/r/	รัก [rák]
ล พ	/l/	ลุง [luŋ]
ว	/w/	วัน [wan]
ห ฮ	/h/	ห้า [há:]
อ	/ʔ/	อืม [ʔim]

พยัญชนะควบกล้ำ

อักษรไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
กร กฤ	/kr/	กราน [krá:p]
กล	/kl/	กลุ่ม [klùm]
กว	/kw/	กว้าง [kwa:ŋ]
ขร คร	/khr/	ครั้ง [khráŋ]
ขล คล	/khl/	ขลุ่ย [khlù:j]
ขว คว	/khw/	ควาย [khwa:j]
ปร ปฤ	/pr/	ปรับ [práp]
ปล	/pl/	เปลี่ยน [plian]
พร	/phr/	พระ [phráʔ]
พล	/phl/	พลาด [phlá:t]
ตร	/tr/	ตรวจ [trúat]

พยัญชนะท้าย

อักษรไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
ก ฃ ค ฅ ฆ	/k/	บอก [bò:k]
ค ฃ ช ฅ ฆ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ส	/t/	คิด [khit]
บ ป พ ฟ ภ	/p/	ساب [sà:p]
น ญ ณ ร ล พ	/n/	งาน [ŋa:n]
ง	/ŋ/	สิ่ง [síŋ]
ม	/m/	อืม [jím]
ย	/j/	หาย [há:j]
ว	/w/	สาว [sǎ:w]

สระ

สระไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
-ะ	/a/	จะ [càʔ]
-า	/aː/	ยา [jaː]
-ิ	/i/	คิด [khít]
-ี	/iː/	สี [sǐː]
-ึ	/ɯ/	ขึ้น [khǐn]
-ื	/ɯː/	ลืม [lɯːm]
-ุ	/u/	คุณ [khun]
-ู	/uː/	รู [rúː]
-ะ	/e/	ละ [léʔ]
-เ	/eː/	เเร [keːreː]
-ะ	/ɛ/	แพะ [phéʔ]
-แ	/ɛː/	แม่ [mǎː]
-ะ	/o/	โต๊ะ [tótʔ]
-โ	/oː/	โกรธ [krótʰ]
-ะ	/ɔ/	เงาะ [tʰɔʔ]
-อ	/ɔː/	คอ [khɔː]

สระไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
เ-อะ	/ɛ/	เยอะ [jɛʔ]
เ-อ	/ɛː/	เธอ [thɛː]
เ-ีย	/ia/	เมีย [mia]
เ-ือ	/ua/	เรือ [rua]
-ัว	/ua/	วัว [wua]
-ำ	/am/	ทำ [tham]
ไ-ำ	/aj/	ไม้ [máj]
เ-า	/aw/	เรา [raw]

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ไทย	สัทอักษร	ตัวอย่าง
-	-	จา [caː]
-่	ˊ	จ้า [cáː]
-้	ˋ	จ๋า [cǎː]
-๊	ˋˋ	จ๊า [cǎː]
-๋	ˋˋˋ	จ๋า [cǎː]

อักษรย่อ

คำศัพท์ในแบบเขียนปรากฏอักษรย่อหลังคำศัพท์ บทกวีนี้จะหาตามหลักไวยากรณ์ โดยราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 11)

อักษรย่อ	ชื่อเต็ม
ก.	กวียา
น.	นาม
ป.	บุพพท
ว.	วิเศษณ์
ส.	สรรพนาม
สัน.	สันธาน
อ.	อุทาน

บทที่ 1
กระรอกเจาะมะพร้าว

บทอ่าน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีต้นมะพร้าวจำนวนมาก ขึ้นอยู่ริมคลอง แถวนั้นไม่มีบ้านคน มีแต่พวกกระรอกอาศัยอยู่

วันหนึ่ง มะพร้าวต้นหนึ่งมีลูกดกมาก ลำต้นของมันจึงค่อยๆ เอน จนยอดมะพร้าวจวบจรดคลองฝั่งโน้น กระรอกเห็นว่ามีมะพร้าวพาดมายังฝั่งของตน หัวหน้ากระรอกจึงพูดขึ้นว่า

“วันนี้ พวกเราโชคดีจริงๆ เลย”

“โชคดียังไง ช่วยบอกหน่อยท่านหัวหน้า” กระรอกตัวหนึ่งถาม

“ก็มันไง มะพร้าวลูกดกเอนมาทางฝั่งเราเนี่ย” หัวหน้ากระรอกพูดและชี้ให้ดู

“อย่างนั้น วันนี้เราต้องได้กินมะพร้าวอย่างเอร็ดอร่อยแน่เลยใช่ไหมท่านหัวหน้า” กระรอกตัวเดิมพูด

“ใช่ ไปชวนกระรอกตัวอื่นๆ มากินกันเถอะๆ นานๆ จะมีโอกาสได้กินอาหารรสเลิศที่มาถึงอย่างนี้สักที ไม่ต้องลำบากเดินทางหาของกินไกลๆ” หัวหน้าตอบตกลงและอนุญาต

พวกกระรอกทั้งหลายก็ชวนกันป็นขึ้นไปเจาะน้ำมะพร้าวกินอย่างเพลิดเพลินเป็นเวลาหลายวัน โดยไม่ได้ลงจากต้นมะพร้าวเลย และไม่ใส่ใจแก่ความผิดปกติ¹⁵ของมะพร้าว

เมื่อน้ำมะพร้าวทุกลูกหมด ต้นมะพร้าวก็เอนกลับไปยังที่เดิม ทำให้พวกกระรอกติดอยู่บนต้นมะพร้าวไม่สามารถกลับฝั่งของตนได้ กระรอกนั่งร้องไห้เสียใจอยู่บนต้นมะพร้าวนั้น

หัวหน้ากระรอกเห็นดังนั้น จึงรีบหาทางแก้ไขโดยเรียกพวกกระรอกทั้งหลายมาปรึกษาวางวิธีแก้ปัญหาว่าทำอย่างไรจะกลับฝั่งของตนได้ กระรอกต่าง**แสดงความคิดเห็น**¹¹ที่หลากหลาย แต่ไม่สามารถทำได้

ในที่สุดกระรอกตัวหนึ่งเสนอความคิดว่า "พวกเราช่วยกันขนน้ำในคลองมากรอกในมะพร้าวทุกลูก เมื่อมะพร้าวมีน้ำเต็ม ต้นมะพร้าวก็น้ำจะเอนกลับไปยังฝั่งของเราเหมือนเดิม"

กระรอกทุกตัวได้ฟังเห็นว่าวิธีนี้น่าจะได้ผลและลงมือทำได้ไม่ยาก ดังนั้นกระรอกทุกตัวจึงช่วยกันเติม**ความสามารถ**¹² และการขนน้ำกรอกในลูกมะพร้าวก็เริ่มขึ้น ไม่นานนักน้ำในลูกมะพร้าวเพิ่มขึ้นทีละน้อยๆ ทำให้ต้นมะพร้าวค่อยๆ เอนลง พวกกระรอกเห็นดังนั้นแล้วก็ตั้งใจรีบทำงานกันต่อไป

สุดท้าย**ความพยายาม**¹³และ**ความสามัคคี**¹⁴ของกระรอกที่ช่วยกันขนน้ำใส่ลูกมะพร้าวเต็มทุกลูก ต้นมะพร้าวจึงเอนไปฝั่งที่อยู่ของกระรอก ทำให้กระรอกทุกตัวตั้งใจที่ได้กลับมายังฝั่งของตนอย่าง**ปลอดภัย**¹⁵

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. มะพร้าว (น.)	มะ - พฺร้าว [máʔ-phra:w]	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง เนื้อและน้ำมีรสหวานรับประทานได้ a coconut
2. กระรอก (น.)	กฺระ - รอก [kraʔ-rò:k]	สัตว์สี่เท้าอาศัยตามต้นไม้ หางเป็นพวง a squirrel
3. คลอง (น.)	คฺลอง [khlo:ŋ]	ทางน้ำที่ขุดไว้ให้เรือเดิน a canal
4. อย่างเอร็ดอร่อย (ว.)	หฺย่าง - ละ - หฺร็ด - ละ - หฺร่อย [jà-ŋ-ʔà-rèt-ʔà-ròj]	มีรสดี deliciously
5. รสเลิศ (ว.)	รต - เลิศ [rót-lé:t]	มีรสชาติที่ยอดเยี่ยม tasty
6. ลำบาก (ว.)	ล้า - บาก [lam-bà:k]	ไม่สะดวก inconvenient
7. อนุญาต (น.)	อะ - ญ - ชาติ [ʔà-núʔ-já:t]	ยอมให้ตามที่ขอ to allow , to give permission
8. เพลิดเพลิน (ว.)	เพฺลิด - เพลิน [phlɨ:t-phlɨ:n]	รื่นเริงใจ, สนุกสนาน เพลิดเพลิน joyfully

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
9. สังเกต (น.)	สัง - เกต [sǎŋ-két]	จับตาดู to observe , to look carefully at
10. ความผิดปกติ (น.)	ความ - ผิด - ปะ - เก - ติ [khwa:m-phít-pà-ká-tɨʔ]	สภาพที่ต่างไปจากเดิมหรือจากธรรมชาติ an abnormality
11. แสดงความคิดเห็น (น.)	สะ - แดง - ความ - ติค - เห็น [sà-dɛ:ŋ-khwa:m-khít-hǎŋ]	ชี้แจงข้อความตามที่คิด to show an opinion
12. ความสามารถ (น.)	ความ - สา - มาต [khwa:m-sá-má:t]	เป็นเรื่องที่จะทำได้ an ability
13. ความพยายาม (น.)	ความ - พะ - ยา - ยาม [khwa:m-phá-ja-jam]	การทำด้วยความตั้งใจ an attempt
14. ความสามัคคี (น.)	ความ - สก - มัค - คี [khwa:m-sá-mák-khi:]	ร่วมมือร่วมใจกันทำ a cooperation
15. ปลอดภัย (ว.)	ปฺลอค - โท [plò:t-phaj]	ไม่มีภัย safe , safely

“หยุด แล้วส่งเงินมาให้หมด มิฉะนั้นพวกแกตาย”
 “อย่า อย่าทำอะไรซ้ำเลย ซ้ำกแล้ว เอาไปให้หมด” พ่อพูดเสียงสั่น
 พร้อมส่งถุงเงินให้นายโจ
 “ซึกขอบคุณว่าเงินเยอะใหม่ ถ้าเยอะพวกแกก็ไปได้” นายโจพูดพลาง
 ส้ารวจเงินในถุงด้วยความพอใจ
 “เป็นอย่างไรบ้าง” พ่อถาม
 “พวกแกไปได้ รีบไป อย่าให้ซ้ำเห็นหน้าพวกแกอีก ไป” นายโจระตะโกน
 ไล่
 พ่อลูกรับเดินทางกลับบ้านด้วยความเสียใจ พ่อจึงสอนลูกว่า
 “ถ้าลูกเชื่อพ่อตั้งแต่แรก คงไม่เกิดเรื่องร้ายขึ้น ขอให้ลูกจำไว้ว่าต้องเชื่อ
 ฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ถ้าผู้ใหญ่สอนโดยชี้แจงเหตุผล ควรไตร่ตรองแล้ว
 ตัดสินใจอย่างมีสติ อย่าดี้อ¹⁵ ขอให้จำไว้เป็นบทเรียน”
 “ครับพ่อ ผมขอโทษ” ลูกชายรับผิด

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. ฝีมือ (น.)	ผี – มือ [fɿ:-mɯ:]	ความสามารถในการใช้ มือ a manual skill
2. ยอดเยี่ยม (ว.)	ยอด – เยี่ยม [jɔ:t-jiam]	ดีที่สุด best , excellent
3. จังหวะ (น.)	จ้ง – หวะ [caŋ-wàʔ]	ระยะที่กำหนดไว้ a rhythm
4. ความไพเราะ (น.)	ความ – ไพ – เราะ [khwam-phaj-rɔʔ]	น่าฟัง a melodiousness
5. ไม่เดือดร้อน (ว.)	ไม่ – เดือด – ร้อน [má-j-dɛuat-rɔ:n]	เป็นสุข untroubled , without trouble
6. วัยรุ่น (น.)	ไว – รุ่น [waj-rɔ:n]	คนที่มีอายุประมาณ 13 -19 ปี a teenager
7. ใจ (ก.)	ใจ – ใจ [ráw-caj]	กระตุ้นเตือนใจ to arouse , to provoke
8. นักชดชุญช์ (น.)	นัก – ชัด – ตะ – ญัก [nák-khát-tà-rɔ:k]	งานรื่นเริงตามช่วงเวลา a seasonal festival
9. บรรเลง (ก.)	บัน – เลง [ban-le:ŋ]	สร้างเสียงเพลงด้วย เครื่องดนตรี to produce melody

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
10. บริจาค (ก.)	บอ – ริ – จาก [bo-rɿ-cá:k]	ให้ to donate
11. เปลี่ยว (ว.)	เปลี่ยว [plɛaw]	ทางที่ไม่มีผู้คนไปมา lonely , deserted
12. ปล้น (ก.)	ปล้น [plɔ:n]	ใช้กำลังแย่งชิงโดยไม่รู้ตัว to rob
13. ความสงสัย (น.)	ความ – สง – ไส [khwam-sɔŋ-sǎj]	อาการไม่แน่ใจ a doubt
14. ตะโกน (ก.)	ตะ – โจน [táʔ-ko:n]	ออกเสียงดังกว่าปกติ to shout
15. ดี้อ (ก.)	ดี้อ [tɔm:]	ไม่ยอมเชื่อฟัง to disobey

**โครงสร้างประโยคและ
ไวยากรณ์**

1. มาก
 เป็นคำวิเศษณ์บอกจำนวน ทำหน้าที่ขยายคำนาม คำสรรพนาม
 คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ในประโยค
 “มาก” is an adverb. “มาก” is used to modify nouns, pronouns,
 verbs, adjectives or adverbs in the sentence.

- * เาน่าจะได้เงินมาก
- * กุ้งกินอาหารมาก
- * มานะทำงานหนักมาก จนเขาไม่มีเวลาพักผ่อน

2. จะ
 เป็นคำช่วยกริยา(กริยานุเคราะห์) บอกอนาคต ใช้หน้าคำกริยาหลัก
 ในประโยค
 “จะ” is an auxiliary verb. “จะ” is used to express actions which
 will take place in the future. Place “จะ” in front of the verb in the
 sentence.

- * ผมจะชวนพ่ออยู่พอดี
- * เย็นนี้ ก็อยจะไปที่ไหนไหม
- * ชูใจจะทำแบบฝึกหัดทบทวนวิชาภาษาไทย

18

3. อย่า+กริยา
 เป็นประโยคคำสั่งหรือห้าม มักละประธานของประโยค
 “อย่า+กริยา” is an imperative sentence. The subject of the sentence is omitted. It is used to tell someone not to behave in a certain way.

- ❁ อย่าลืมกลอง
- ❁ อย่าเข้ามานะ
- ❁ อย่าคุยเสียงดังในห้องสมุด

ระดมความคิด

ผู้เรียนยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ พร้อมเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

19

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

<p>..... 1. ตื้อ</p> <p>..... 2. ปลิ้น</p> <p>..... 3. ฝีมือ</p> <p>..... 4. เมล็ดข้าว</p> <p>..... 5. วัยรุ่น</p> <p>..... 6. บริจาค</p> <p>..... 7. ความสงสัย</p> <p>..... 8. ความไพเราะ</p> <p>..... 9. ยอดเยี่ยม</p> <p>..... 10. นักชดถุกซ์</p>	<p>ก. ให้</p> <p>ข. นำฟัง</p> <p>ค. ดีที่สุด</p> <p>ง. กระตุ้นเตือนใจ</p> <p>จ. ระยะที่กำหนดไว้</p> <p>ฉ. อาการไม่แน่ใจ</p> <p>ช. ไม่ยอมเชื่อฟัง</p> <p>ซ. คนที่อายุประมาณ 13 – 19 ปี</p> <p>ณ. ความสามารถในการใช้มือ</p> <p>ญ. ทางที่ไม่มีผู้คนไปมา</p> <p>ฎ. งานเร่งรีบตามช่วงเวลา</p> <p>ฏ. ใช้กำลังแย่งชิงโดยไม่รู้ตัว</p>
--	--

20

ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. จะชวน ปลา พลอย จตุจักร ไปเที่ยว

2. โหม่ สมหญิง กระโปรง จะซื้อ ตัว

3. ตึกตา สูด้า มี มาก จำนวน

4. ฝนตก ตอนนี ทำให้ นักมาก ลำบาก เดินทาง

5. คุยกัน ห้องเรียน อย่า ใน

21

ตอนที่ 3 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. พ่อและลูกชายใช้เครื่องดนตรีอะไรในการประกอบอาชีพ

ก. ริ่ง	ข. กลอง
ค. ซอคู่	ง. แคน
2. ลูกชายในเรื่องมีอายุในช่วงวัยใด

ก. วัยรุ่น	ข. วัยเด็ก
ค. วัยชรา	ง. วัยทำงาน
3. หลังจากพ่อและลูกชายตีกลองแล้ว พ่อและลูกชายทำอะไร

ก. พักค้างคืน	ข. อยู่เที่ยงวัน
ค. เตรียมแสดงที่เมืองอื่นต่อ	ง. รีบกลับบ้าน
4. ระหว่างการเดินทางพ่อให้ลูกชายตีกลองจังหวะอะไร

ก. จังหวะช้า	ข. จังหวะเร็ว
ค. จังหวะฉิ่ง	ง. จังหวะการเดินทัพ
5. จากข้อ 4. เพราะเหตุใดพ่อจึงให้ลูกตีกลองจังหวะนั้น

ก. เพราะมีกีมีมือลูกชาย	
ข. เพราะพ่ออยากฟังเสียงดนตรี	
ค. เพราะโจรจะได้นึกว่ามีกองทัพยกมา	
ง. เพราะมีพระราชชายกทัพผ่านมา	
6. โจรได้ยินเสียงกลองแล้วทำอย่างไร

ก. รอที่เดิม	ข. หลบเข้าป่า
ค. หลบเข้าหมู่บ้าน	ง. หลบเข้าเมือง

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. ขอทาน (น.)	ขอ - ทาน [khò:-tham]	คนที่ขอเงินหรือสิ่งของ เลี้ยงตน a beggar
2. เศรษฐี (น.)	เสด - ถี [sè:-thí:]	คนที่ร่ำรวย a wealthy person
3. ขีเหนียว (ว.)	ขี - เหนียว [khi:-niäw]	ไม่ยอมทำอะไรแก่ใคร stingy
4. อ้อนวอน (ก.)	อ้อน - วอน [ʔó:n-won:]	พูดขอเรื่อง to plead
5. ศีล (น.)	สิน [sí:n]	ข้อปฏิบัติทางกายและ วาจา a religious precept
6. พร (น.)	พอน [pho:n]	คำแสดงความปรารถนา ให้เจอสสิ่งดี a blessing
7. ทำนา (ก.)	ท่า - นา [tham-na:]	เพาะปลูกและ บำรุงรักษาต้นข้าว to grow rice
8. พเนจร (ก.)	พะ - เน - จอน [phá-ne:-cò:n]	ไปโดยไร้จุดหมาย to wander

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
9. ยาก (น.)	ยา - จก [ja:-còk]	คนที่ขอเงินหรือสิ่งของ เลี้ยงตน a pauper
10. เชื้อเชิญ (ก.)	เชื้อ - เชิญ [chüa:-chhí:n]	เชิญด้วยความสุภาพ to invite
11. เลี่ยม (ก.)	เลี่ยม [liam]	ใช้โลหะหุ้มเป็นแนวตาม ปากของสิ่งต่างๆ to cover the rim of something with metal sheet
12. ข้อคิด (น.)	ข้อ - คิด [khò:-khit]	สิ่งที่ทำให้คิด a lesson, the moral of a story or an event
13. มานะ (น.)	มา - นะ [ma:-náʔ]	ความตั้งใจจริง endurance, determination
14. กินเหมือนหมูเหมือน หมา (ว.)	กิน - เหมือน - หมู - เหมือน - หมา [kin-máan-mü:- máan-mä:]	และเพะไม่เป็นระเบียบ inappropriate or disgusting table manners
15. คนล้มอย่าข้าม (น.)	คน - ล้ม - อย่า - ข้าม [khon-lóm-já:- khám]	อย่าดูถูกหรือซ้ำเติมคนที่ พลาด Never hit a man when he is down.

**โครงสร้างประโยคและ
ไวยากรณ์**

1. ไม่
เป็นคำวิเศษณ์บอกความหมายที่เป็นปฏิเสธของคำที่อยู่ถัดไป
"ไม่" is an adverb, telling the negative of the word next to it.

- * ข้ายังไม่ได้กินอะไรตั้งแต่เช้าเลย
- * ปอยไม่ใช่เด็กเรียนห้องนี้
- * นกนิสัยไม่ดี เพราะชอบแกล้งคนอื่น

2. ชอบใจ
เป็นคำที่ผู้ใหญ่ใช้กับผู้น้อย ในการกล่าวแสดงความรู้สึกพอใจที่ผู้อื่นทำ
ดีกับตน
"ชอบใจ" is the word said by adults to the younger in order to
express the appreciation of the speakers.

- * "ท่านเศรษฐีเชิญบนบ้านก่อน" ขอทานกล่าวเชื้อเชิญ
- "ชอบใจมาก" เศรษฐีตอบ
- * ฉันชอบใจมากที่เธอช่วยฉันไว้
- * ชอบใจนะ ที่มดเป็นห่วงเพื่อนคนนี้เสมอ

ระดมความคิด

ผู้เรียนคิดว่าถ้าเราเป็นเศรษฐีจะปฏิบัติตนกับขอทาน
อย่างไร

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำ
และความหมายตรงกัน

..... 1. พร	ก. พูดขอเรื่อง
..... 2. ทำนา	ข. ความตั้งใจจริง
..... 3. มานะ	ค. คนที่ร่ำรวย
..... 4. เศรษฐี	ง. สิ่งที่ทำให้คิด
..... 5. ขอทาน	จ. ไปโดยไร้จุดหมาย
..... 6. ขีเหนียว	ฉ. เพาะปลูกและบำรุงรักษา ต้นข้าว
..... 7. พเนจร	ช. เชิญด้วยความสุภาพ
..... 8. อ้อนวอน	ซ. ข้อปฏิบัติทางกายและ วาจา
..... 9. เชื้อเชิญ	ด. คำแสดงความปรารถนา ให้เจอสสิ่งดี
..... 10. คนล้มอย่าข้าม	ญ. คนที่ขอเงินหรือสิ่งของ เลี้ยงตน
	ฎ. ไม่ยอมทำอะไรแก่ใคร
	ฏ. อย่าดูถูกหรือซ้ำเติมคนที่ พลาด

“จำได้จ๊ะ แม่ไปเสียดะ ฉันทายเขา” ลูกสาวคนกลางพูด ในใจอยากช่วยแม่แต่ก็กลัวสามีวี

“อย่าได้แม่เลยนะลูก ขอข้าวแม่กินสักมือเถอะลูก” แม่สุนัขเสียงสั้น “กลับไปเถอะแม่ หนูขอร้อง ไปหาลูกคนอื่นให้ช่วยเถอะนะ” ลูกสาวคนกลางอ้อนวอน

แม่สุนัขได้ยินลูกสาวพูดจาขับไล่ ก็เสียใจมาก จึงเดินทางไปหาลูกสาวคนโต ลูกสาวคนโตไม่พูดไม่จา เห็นแม่สุนัขผ่านมาก็เอาไม้ตีจน**สะโพก**¹⁰หัก แม่สุนัขจึงไปหาลูกสาวคนเล็ก เพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อแม่สุนัขเดินผ่านหน้าบ้านลูกสาวคนเล็ก ลูกสาวคนเล็กจำแม่ได้ จึงรีบเข้าไปอุ้มแล้วพูดว่า

“แม่จำ ทำไมแม่ถึงสะโพกหักและ**มอมแมม**”ขนาดนี้ เทียวหนูจะพาแม่ไปทำแผลและอาบน้ำ”

“ขอบใจมากลูก” แม่สุนัขพูดเสียงสั้นด้วยความตื่นตัน หลังจากลูกสาวคนเล็กทำแผลและอาบน้ำให้แม่เสร็จ ก็เอาข้าวมาให้กิน แล้วนำไปนอนบน**ฟูก**¹² ลูกสาวคนเล็กพูดกับสามีว่า

“สุนัขตัวนี้เป็นสุนัขที่อินเคยเลี้ยงมาตั้งแต่เด็ก ตอนนี่ก็แก่มากแล้ว ขออินเลี้ยงดูเถอะ”

“ได้สิ ดูแต่ให้ดี” สามีอนุญาต

“ขอบคุณมาก” ลูกสาวคนเล็กพูดด้วยความดีใจ

ฝ่ายแม่สุนัขเจ็บหนักมากจึงเรียกลูกสาวคนเล็กมาแล้วบอกว่า

“ลูกเอ๋ย ถ้าแม่ตายไปให้เอาแม่ใส่**หีบ**¹³ไว้ 7 วัน 7 คืนแล้วเปิดหีบดูนะลูก”

“หนูเข้าใจแล้วคะแม่” ลูกสาวคนเล็กรับคำ

เมื่อแม่สุนัขตาย ลูกสาวคนเล็กทำตามที่แม่สุนัขสั่ง เมื่อครบ 7 วัน ก็เปิดหีบศพ**ปรากฏ**¹⁴ว่าพบเงินทองเต็มไปหมด เมื่อที่สาวทั้งสองคนรู้เรื่องด้วยความโลภจึงฆ่าสุนัขตัวอื่นแล้วนำไปใส่ในหีบ แต่ปรากฏว่าไม่มีเงินไม่มีทอง มีแต่ซากเน่าๆ และที่สาวทั้งสองคนกินลงๆ ทุกวัน เพราะทำร้ายผู้ให้**กำเนิด**¹⁵

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. กตัญญู (น.)	กะ - ตัน - ยู [kà-tan-ju:]	รู้จักตอบแทนบุญคุณ to be grateful
2. กษัตริย์ (น.)	กะ - สัต [kà-sàt]	พระเจ้าแผ่นดิน a king
3. เสด็จ (ก.)	สะ - เด็ด [sà-dèd]	ไป (ใช้กับพระเจ้าแผ่นดิน) to go (a royal word)
4. ประพาส (ก.)	ปุระ - พาด [prà-phà:t]	ไปเที่ยว (ใช้กับพระเจ้าแผ่นดิน) to travel (a royal word)
5. ตรัส (ก.)	ตุรัต [tɹàt]	พูด (ใช้กับพระเจ้าแผ่นดิน) to say, to speak (a royal word)
6. ประสงค์ (ก.)	ปุระ - สง [prà?-səŋ]	ต้องการ to desire
7. พระราชวัง	ปุระ - ราต - ชะ - วัง [phrâ?-rà:t-chá-waŋ]	(น.) ที่อยู่ของพระเจ้าแผ่นดิน a palace

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
8. มเหสี (น.)	มะ - เฮ - สี [má-hé:-sí:]	ชายาพระเจ้าแผ่นดิน a king's wife (a royal word)
9. ภรรยา (น.)	พัน - ยา [phan-ja:]	เมีย a wife
10. สะโพก (น.)	สะ - โปก [sà?-phò:k]	อวัยวะตั้งแต่เอวลงไป มีเนื้อนุ่มทั้ง 2 ข้าง a hip
11. มอมแมม (ว.)	มอม - แมม [móm-mém]	สกปรก bedraggled
12. ฟูก (น.)	ฟูก [fúk]	ที่นอน a mattress
13. หีบ (น.)	หีบ [híp]	ที่ใส่ของ รูปทรงสี่เหลี่ยม มีฝา a chest, a large box
14. ปรากฏ (ก.)	ปุระ - กัด [prá-kòt]	แสดงออกมาให้เห็น to appear
15. กำเนิด (น.)	ก่า - หนืด [kám-nhít]	เกิด birth

**โครงสร้างประโยคและ
ไวยากรณ์**

1. คน
เป็นคำลักษณนามที่แสดงลักษณะของนามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้กับบุคคลเท่านั้น และคำว่า "คน" ที่เป็นลักษณนามจะตามหลังตัวเลข ตามโครงสร้างนี้

ประธาน + กริยา + คำนาม + จำนวน + คน (ลักษณนาม)
หรือ
คำนาม + จำนวน + คน (ลักษณนาม) + กริยา + กรรม

"คน" is a noun classifier for humans only. It is placed after a number for counting humans.

- * ผู้หญิง 3 คนเป็นลูกของสุนัข
- * โรงเรียนแห่งนี้มีนักเรียน 1,000 คน
- * ปลาที่มีเพื่อนเป็นหมอมและพยาบาล 10 คน

2. ถ้า
เป็นคำสันธานที่แสดงการคาดคะเน ส่วนใหญ่จะอยู่ต้นประโยคที่แสดงเงื่อนไข

"ถ้า" is a conjunction to predict or assume situations. Mostly, "ถ้า" is placed at the beginning of conditional sentences.

- * ถ้าแม่ตายไปให้เอาแม่ใส่ไว้ในหีบไว้ 7 วัน 7 คืน แล้วเปิดหีบดูนะลูก
- * ถ้าฉันสอบได้คะแนนดี แม่จะซื้อของขวัญให้
- * ถ้าวิชาทำงานเสร็จ สมชายจะพาไปเที่ยว

ระดมความคิด

ผู้เรียนยกตัวอย่างวิธีการแสดงความคิดบุญต่อพ่อแม่

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

..... 1. หีบ	ก. เมีย
..... 2. เสด็จ	ข. เกิด
..... 3. ภรรยา	ค. ไปเที่ยว
..... 4. กตัญญู	ง. ต้องการ
..... 5. ปรากฏ	จ. ที่อยู่ของพระเจ้าแผ่นดิน
..... 6. กำเนิด	ฉ. สกปรก
..... 7. ประพาส	ช. ไป
..... 8. ประสงค์	ซ. ชายาพระเจ้าแผ่นดิน
..... 9. มอมแมม	ด. ที่ใส่ของ รูปทรงสี่เหลี่ยมมีฝา
..... 10. พระราชวัง	ญ. แสดงออกมาให้เห็น
	ฎ. พระเจ้าแผ่นดิน
	ฏ. รู้จักตอบแทนบุญคุณ

ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

- ลูก 2 พี่สาว ครอบครัวของ มี คน
.....
- ร้านนี้ พนักงาน ร้านอาหาร 10 – 15 คน มี
.....
- ฝน ชื้น หยุดตก ถ้า จะ ไปหา รีบออก เธอ
.....
- ทุกวัน ถ้า ดีขึ้น ออกกำลังกาย จะ เรา สุขภาพ
.....
- จำปา จะมี ฐานะ ทำงาน จำปา ถ้า ชยีน ดีขึ้น
.....

ตอนที่ 3 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- แม่สุนัขมีลูกกี่คน

ก. ผู้ชาย 3 คน	ข. ผู้หญิง 3 คน
ค. ผู้ชาย 2 คน และผู้หญิง 1 คน	ง. ผู้ชาย 1 คน และผู้หญิง 2 คน
- กษัตริย์เจอลูกของแม่สุนัขที่ไหน

ก. กลางป่า	ข. กลางตลาด
ค. กลางพระราชวัง	ง. กลางหมู่บ้าน
- ใครได้เป็นแม่เห็บของกษัตริย์

ก. ลูกสาวคนที่ 1	ข. ลูกสาวคนที่ 2
ค. ลูกสาวคนที่ 3	ง. ลูกสาวทั้ง 3 คน
- ลูกสาวคนไหนเป็นภรรยาคนรวย

ก. ลูกสาวคนที่ 1	ข. ลูกสาวคนที่ 2
ค. ลูกสาวคนที่ 3	ง. ลูกสาวคนที่ 1 และ 2
- ลูกสาวคนที่ 2 ทำอย่างไรเมื่อเจอแม่สุนัข

ก. ให้ข้าวแม่สุนัข	ข. ตีแม่สุนัข
ค. ขับไล่แม่สุนัข	ง. อาน้ำให้แม่สุนัข
- ลูกสาวคนใดทำอย่างไรเมื่อเจอแม่สุนัข

ก. ไม่สนใจแม่สุนัข	ข. กอดแม่สุนัข
ค. ให้แม่สุนัขนอนบนฟูก	ง. ใช้ไม้ตีตะโพกหัก

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. หลุด (ก.)	หลุด [lùt]	ออกจากที่ที่ติดอยู่ to fall off
2. เกะกะ (ว.)	กะ – กะ [kə:k-káʔ]	ไม่เป็นระเบียบ disorderly
3. โกรธ (ก.)	โกรธ [krò:t]	ไม่พอใจอย่างรุนแรง to get angry
4. ศักดิ์ศรี (น.)	สัก – สี [sák-sī:]	ความมีหน้ามีตาตาม ฐานะของบุคคล a dignity
5. สั่งสอน (ก.)	สั่ง – สอน [sǎŋ-sǎn]	ให้บทเรียน to give someone a lesson
6. แบกหาม (ก.)	แบก – หาม [bǎk-hām]	ช่วยกันยกของที่มี น้ำหนักวางบนบ่า to carry on the shoulder
7. กรณา (น.)	กะ – ฐ - นา [ká-rú-na:]	แสดงการขอร้องอย่าง สุภาพ please
8. ขอร้อง (ก.)	ขอ – ร้อง [khǒw-rǒŋ]	ขอให้ช่วยเหลือ to request , to ask for help

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
9. จวง (น.)	จวง [ɟuɑŋ]	จุกของข้างที่ยื่นยาว ออกไป ตรงปลายมี จะงอย สำหรับจับของ อย่างมือ a trunk
10. กูรู (ว.)	กูรู [kru:]	อาการที่ไปพร้อมๆ กัน โดยเร็ว quickly together
11. สาหัส (ว.)	สา – หัด [sá:hát]	ร้ายแรง severe
12. ปัญญา (น.)	ป็น – ยา [pǎn-ja:]	ความรอบรู้ intellect , cleverness
13. สำนึกผิด (ก.)	สำ – นึก – ผิด [sám-núik-phit]	รู้สึกและเข้าใจใน ความผิดที่ได้ทำไป to be conscious of one's past faults
14. ทิฐิ (น.)	ทิด – ติ [thi-thi]	การไม่เชื่อฟังหรือทำ ตาม โดยคิดว่าตนเองมี ดี misguided opinions and attitudes
15. สัญญา (น.)	สัน – ยา [sǎn-ja:]	ข้อตกลง a promise

**โครงสร้างประโยคและ
ไวยากรณ์**

1. กรณา [ká-rú-na:]
ใช้ประกอบหน้ากริยา แสดงการขอร้องอย่างสุภาพอันเป็นประโยชน์แก่ผู้พูด
"กรณา" is places in front of verbs, showing a polite command or a request.

- * คุณคะ กรณาถือของให้ดิฉันหน่อยค่ะ
- * กรณา อย่าจอดรถขวางประตูบ้าน
- * ท่านเป็นผู้ยิ่งใหญ่และมีกำลังมาก กรณาช่วยพวกข้าหน่อยได้ไหม

2. แล้ว
เป็นคำวิเศษณ์ แสดงอาการที่ทำสิ่งใดเสร็จสิ้น
"แล้ว" is an adverb. "แล้ว" can be compared to present perfect tense which means the action has already finished at the moment of speaking.

- * ชายอมแพ้แล้ว
- * ลูกบิดทำกรบ้านเสร็จแล้ว
- * มุกอาน้ำแล้วเมื่อสักครู่นี้

ระดมความคิด

ถ้าผู้เรียนเป็นมดแดงจะสั่งสอนข้างอย่างไร
เพราะเหตุใด

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

..... 1. กูรู	ก. ออกจากที่ที่ติดอยู่
..... 2. ทิฐิ	ข. ไม่เป็นระเบียบ
..... 3. หลุด	ค. ความมีหน้ามีตาตามฐานะ ของบุคคล
..... 4. สาหัส	ง. ข้อตกลง
..... 5. เกะกะ	จ. ขอให้ช่วยเหลือ
..... 6. ขอร้อง	ฉ. ช่วยกันยกของที่มีน้ำหนัก วางบนบ่า
..... 7. สั่งสอน	ช. การไม่เชื่อฟังหรือทำตาม โดยคิดว่าตนเองมีดี
..... 8. ศักดิ์ศรี	ซ. ร้ายแรง
..... 9. แบกหาม	ณ. ให้บทเรียน
..... 10. สัญญา	ญ. อาการที่ไปพร้อมๆ กัน โดยเร็ว
	ฎ. ไม่พอใจอย่างรุนแรง
	ฏ. แสดงการขอร้องอย่าง สุภาพ

54

“พวกเรามีนได้สูงและไกลน่าจะใช้ให้เป็นประโยชน์¹⁰” นกอินทรีตัวหนึ่งพูด

“ถ้าอย่างนั้นเราซัดหัวลิงกับข้างตึกว่า” นกอินทรีที่โตนแกลิ่งพูด

“เป็นวิธีที่ดีมาก” นกอินทรีตัวหนึ่งเห็นด้วย

เมื่อปรึกษากันแล้ว นกอินทรีก็**ปฏิบัติ**¹¹ตามที่วางแผนกันไว้ สัตว์ทั้งสามต่างกลั่นแกล้งกันทุกวันจนอยู่อย่างไม่มีความสุข

ต่อมาสัตว์ทั้งสามคิดว่าการกลั่นแกล้งทำให้เกิดความ**เดือดร้อน**¹² จึงปรึกษากันว่าควรมีการเลือกผู้ที่มีอายุมากที่สุดเป็นหัวหน้า สัตว์ทุกตัวเห็นด้วยและตั้งคำถามว่า

“ท่านผู้จักเรื่องราวของต้นไม้ต้นนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่”

ช้างตัวใหญ่กว่าเพื่อนจึงถือโอกาสตอบก่อน

“ฉันรู้จักต้นไม้ต้นนี้เป็นลูกช้าง ฉันไทรต้นไม้ที่อยู่ระดับขาของฉัน ฉันเห็นตอนยังเป็นพุ่มไม้อยู่เลย”

ลิงก็ร้องตะโกนตอบทันทีว่า

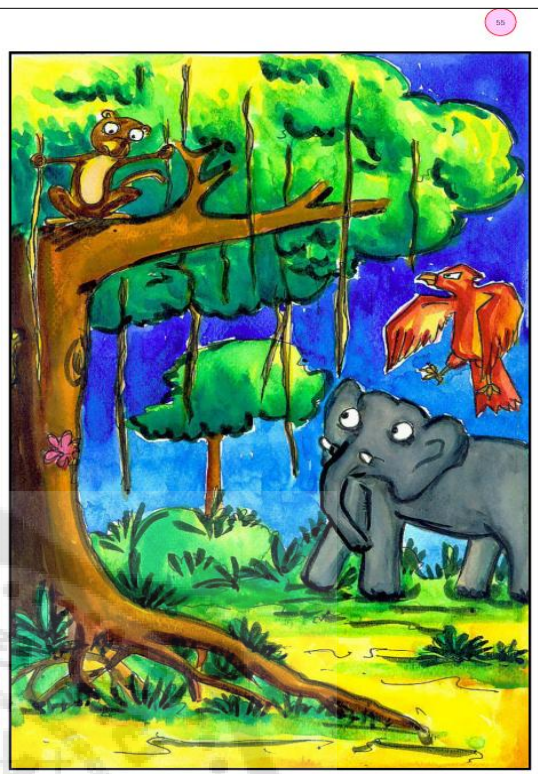
“ตอนที่ฉันเป็นลูกลิงนั่งบนพื้น ฉันเคยเคี้ยวใบอ่อนของต้นไม้ต้นนี้ มันตั้งแต่เป็นต้นเล็ก ๆ อยู่”

พอนกอินทรีได้ยินก็รู้สึกดีใจมากเลยตอบว่า

“เราจะบอกว่า แต่ก่อนต้นไม้ยังไม่โต เราต้องไปหากินที่ต้นไม้โตในป่าโน้น กินเสร็จก็มาถ่ายลงตรงนี้ ทำให้เกิดต้นไม้ขึ้น”

จากคำตอบของนกอินทรีทำให้ทราบว่านกอินทรีมีอายุมากที่สุด รองลงไปคือลิง และคนสุดท้ายเป็นช้าง

ตั้งแต่นั้นนกอินทรีจึงได้เป็นหัวหน้ามีหน้าที่ปลุกลิงและช้างแล้วบินออกไป**สำรวจ**¹³อาหารพร้อมพาลิงและช้างไป ลิงและช้างให้**ความเคารพ**¹⁴นกอินทรีตลอดมา

56

ในที่สุดสัตว์ทั้งสามให้**เกียรติ**¹⁵และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงทำให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

57

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. คล่องแคล่ว (ว.)	คล่อง – แคล่ว [khlɔŋ-khlɛw]	ทำได้รวดเร็ว nimblely
2. รวดเร็ว (ว.)	รวด – เร็ว [wɔŋ-waj]	รวดเร็ว quickly
3. กลั่นแกล้ง (น.)	กลั่น – แกล้ง [klàn-ki:ŋ]	หาสิ่งไม่ดีให้ to do out of spite , to do something nasty to spite someone
4. แผดเสียง (น.)	แผด – เสียง [phè:t-saŋ]	เปล่งเสียงดังสนั่น to utter a loud penetrating voice
5. สะเทือน (น.)	สะ – เทือน [sà?-thuan]	มีอาการสั่นเหมือนถูกกระทบ to vibrate
6. แก้แค้น (น.)	แก้ – แค้น [kɛ:-khɛ:n]	ทำตอบด้วยความโกรธ to revenge
7. โอกาส (น.)	โอ – กาศ [ʔo:-kà:t]	เวลาที่เหมาะ an opportunity
8. รบกวน (น.)	รบกวน [rɔp-kuan]	ทำให้รำคาญ to annoy

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
9. ปรีกษา (ก.)	ปฺรึก - ส่า [pʰɨk-sǎ:]	ขอความเห็น to consult
10. ประโยชน์ (น.)	ปฺระ - โยฺยต [práʔ-jó:t]	ผลที่ได้ตามต้องการ an advantage
11. ปฏิบัติ (ก.)	ปะ - ตี - บัด [pá:-tí-bát]	ทำตาม to do
12. เดือดร้อน (ก.)	เดือต - รือณ [dʰuət-rʰó:n]	เป็นทุกข์ to be in trouble
13. สำรวจ (ก.)	ส่า - หฺรวต [sǎm-rúat]	ตรวจสอบ to make a survey
14. ความเคารพ (น.)	คววม - คา - รบ [khwa:m-khaw-róp]	การแสดงความนับถือ a respect
15. เกียรติ (น.)	เกียต [kiat]	ความนับถือ a honour

โครงสร้างประโยคและ ไวยากรณ์

1. ได้แก่
ใช้เป็นคำสันธาน และใช้เชื่อมหลังคำที่ต้องการยกตัวอย่าง
"ได้แก่" is a conjunction. "ได้แก่" is placed behind the word to give examples.

- * พ่อชายเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ วิทยุ ตู้เย็น และโทรทัศน์
- * เมฆหรือของหลายอย่าง ได้แก่ เนือสัดร์ ผัก และผลไม้
- * ผลไม้ที่มีรสหวาน ได้แก่ ส้ม องุ่น และแตงโม

2. ได้
เป็นคำช่วยกริยา (กริยานุเคราะห์) บอกเวลาที่เป็นการอดีต ส่วนใหญ่ นำหน้าคำกริยาหลัก
"ได้" is an auxiliary verb. "ได้" can be compared to past tense which means the action has already finished. Mostly, "ได้" is placed in front of verbs.

- * กิ่งได้กินขนมเงินน้ำยา
- * จอยได้ไปวัดพระแก้ว
- * พอนกอินทรีได้ทราบเรื่องก็รู้สึกดีใจมาก

ระดมความคิด

ผู้เรียนคิดว่ากรรสนั้นแกลังกันจะทำให้เกิดผลอย่างไร พร้อมเสนอแนะวิธีแก้ปัญหา

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อความซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

..... 1. เกียรติ	ก. ขอความเห็น
..... 2. สำรวจ	ข. เป็นทุกข์
..... 3. โอกาส	ค. ทำได้รวดเร็ว
..... 4. ปรีกษา	ง. เปล่งเสียงดังสนั่น
..... 5. รบกวณ	จ. ความนับถือ
..... 6. สะเทือน	ฉ. เวลาที่เหมาะสม
..... 7. เดือดร้อน	ช. ตรวจสอบ
..... 8. ประโยชน์	ซ. ทำให้รำคาญ
..... 9. กลั่นแกล้ง	ณ. ผลที่ได้ตามต้องการ
..... 10. คลองแคล้ว	ญ. หาสิ่งไม่ดีให้
	ฎ. มีอาการคันเหมือนถูกกระทบ
	ฏ. ทำตอบด้วยความโกรธ

ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. ขอบทั้งเพลง เพลงร็อค เพลงเร่ว สมชาย ได้แก่ และเพลงช้า
.....
2. ชื่อกระเป๋่า ได้แก่ สีเหลือง และสีเขียว หลายสี สีฟ้า ไทลีน
.....
3. หนังสือเขียน หลายประเภท นิทาน ได้แก่ ร้านนี้ และนิยายชายหนังสือ
.....
4. รางวัล สมศรี นักกีฬาดีเด่น ได้รับ
.....
5. ได้ชม ละครเวที โรงเรียน สัปดาห์ ที่ การแสดง
.....

62

ตอนที่ 3 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- สัตว์ชนิดใดไม่ได้ขุดดินโพรง

ก. ลิง	ข. ช้าง
ค. มดแดง	ง. นกอินทรี
- สัตว์ชนิดใดแก่งร่องเสียงดังสนั่นป่า

ก. ลิง	ข. ช้าง
ค. มดแดง	ง. นกอินทรี
- ลิงแก๊งค์ข้างอย่างไร

ก. ขี้อวดหัวข้าง	
ข. ปากก่อนหันใส่ข้าง	
ค. เขยาลูกมะพร้าวหันโคนข้าง	
ง. เอาริมมดแดงโยนใส่หลังข้าง	
- นิทานพื้นบ้านเรื่องนี้ ลิงมีลักษณะอย่างไร

ก. อฉลาด	ข. ซอปรังแก
ค. ปีนได้ว่องไว	ง. มีกำลังมาก
- ผลจากการที่สัตว์แก๊งค์กันเป็นอย่างไร

ก. ต่างฝ่ายสนุก	ข. ต่างฝ่ายคิดแก้แค้น
ค. ต่างฝ่ายโกรธกัน	ง. ต่างฝ่ายไม่มีความสุข
- สัตว์ต่างๆ เลือกหัวหน้าอย่างไร

ก. เลือกสัตว์มีอายุมากที่สุด	ข. เลือกสัตว์มีความคิด
ค. เลือกสัตว์มีความสามารถ	ง. เลือกสัตว์ที่เฉลียวฉลาด

63

- สัตว์ชนิดใดเล่าว่าตนเห็นดินไหวตั้งแต่เป็นดินเล็กๆ

ก. ลิง	ข. ช้าง
ค. มดแดง	ง. นกอินทรี
- สัตว์ชนิดใดได้เป็นหัวหน้า

ก. ลิง	ข. ช้าง
ค. มดแดง	ง. นกอินทรี
- หัวหน้าสัตว์ทำหน้าที่ดูแลสัตว์อื่นๆ อย่างไร

ก. ปกป้องสัตว์ไม่ให้ถูกทำร้าย	
ข. ดูแลไม่ให้สัตว์ทั้งหลายทะเลาะกัน	
ค. ปลูกสัตว์ตอนเช้าและสำรวจหาอาหาร	
ง. ไปสำรวจที่อยู่และแหล่งอาหารใหม่ ๆ ให้สัตว์ทั้งหลาย	
- เมื่อมีการเลือกหัวหน้า สัตว์ต่างๆ แสดงวัฒนธรรมที่ดี ยกเว้นข้อใด

ก. ให้เกียรติกัน	ข. เชื้อพึงคำสั่งสอน
ค. ให้ความเคารพ	ง. ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

* * * * *

64

บทที่ 7
ม้าอารี

บทอ่าน

ชายคนหนึ่งเลี้ยงม้าและวัวเป็นพาหนะ' ชายคนนี้รักม้าและชอบขี่ไปที่ต่างๆ เพราะรวดเร็วและนั่งสบาย' จึงปลูกโรงเล็กๆ ให้ม้าอยู่ ส่วนวัวไม่ค่อยวิ่งพอวิ่งก็**โยกเขยก**นั่งไม่สบาย เจ้าของจึงปล่อยให้**อาคัย**ตามต้นไม้คืนหนึ่งฝนตกหนัก วัวเปียกฝนและหนาวสั่นจนทนไม่ไหว จึงเข้าไปใกล้โรงม้าแล้วพูดว่า

“ม้าเอ๋ย ขอเรานำหัวเราเข้าไปไม่ให้เปียกฝนได้ไหม เราหนาวมากเลย”

“ได้สิ ยืนหัวเข้ามาเพื่อน” ม้าพูดด้วยความ**สงสาร** เพราะเห็นว่าเพื่อนลำบาก

เมื่อวัวเข้ามาอาศัยก็รู้สึกดีขึ้น และคิดในใจว่าถ้าเราได้อยู่ในโรงม้าคงสบายเหลือเกิน วัวจึงอ้อนวอนม้าว่า

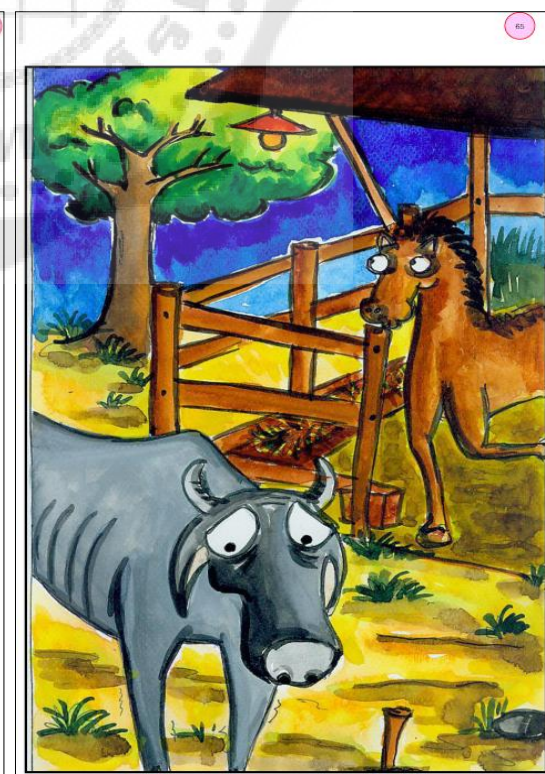
“เราดีใจมากที่เพื่อนให้เรายืนหัวเข้าไปเป็น**บุญคุณ**จริงๆ ถ้าเพื่อนจะช่วยให้เรายืนคอกเข้าไปในโรงม้าอีกนิดจะดีมาก”

“ตามสบายเลย” ม้าอนุญาต

วัวไม่**เกรงใจ**ม้าเห็นขอได้ก็ขอยอีก พูดขอร้องม้าอีกว่า

“ขอบใจนะเพื่อนที่ให้เรายืนคอกเข้าไป แต่เรายังหนาวเหลือเกิน ขอเราเข้าไปสักครึ่งตัวได้ไหม ถ้าได้จะดีมากฯ”

“เชิญเลย เพื่อนจะได้สบายตัว” ม้า**ถอยหลัง**ให้วัวเข้ามา

๓๓

วัวได้ใจคิดว่าพูดอย่างไรมาก่อนญาติ จึงขอร้องมาเป็นครั้งสุดท้ายว่าขอไปอาศัยที่ตัว แต่มีน้ำขุ่น วัวก็**เข็ญ**⁹เข้ามาจนน้ำทนมืดต้องออกมาตากฝนอยู่ข้างนอก ดังนั้นวัวจึงอยู่ในโรงม้าจน**สว่าง**¹⁰

หลังจากนั้นพอดึกวัวจะรีบเข้าไปอาศัยที่โรงม้าก่อน ทำให้มีม้าต้องอยู่ข้างนอกแทนวัว

วันหนึ่งมีวัวรีบกลับมาอยู่ในโรงม้าตั้งแต่ยังไม่เย็น พอดกกลางคืนวันนิตยไม่มีตึกเข้ามาเบียด ม้ายอมออกไปอยู่ข้างนอก เนื่องจากเกรงใจและใจดีจึงเสียสละให้เพื่อน **เหตุการณ์**¹¹ที่เกิดขึ้นทำให้มีม้าอมลง เพราะต้องอยู่**กลางแจ้ง**¹²ทั้งวันทั้งคืน

เจ้าของเห็นว่าม้าของตนชอบอม คิดว่าถูกยุงกัด ตอนกลางคืนเจ้าของจะไป**สูมไฟ**¹³ให้ แต่เห็นวัวอยู่ในโรงม้าก็ตกใจแล้วร้องถามวัวว่า

“มีเจ้าของเข้าอยู่ที่ไหน”

“ขี้วัวแต่ว่าอยู่ข้างนอก” วัวตอบด้วยความ**ไม่พอใจ**¹⁴

“ถ้าอย่างนั้นเราต้องรีบออกตามหา” เจ้าของคิดแล้วรีบวิ่งออกไป

เจ้าของวัวออกตามหาพบม้าอยู่กลางแจ้ง ทำให้รู้ว่าทำไม่มาของตนถึงอมลง เนื่องจากถูกวัวแย่งที่อยู่

ต่อมาตอนเย็นของทุกวัน เจ้าของนำวัวไปผูกกับเสากลางแจ้ง ทำให้วัวอมลง ส่วนมีม้าก็กลับไปอยู่ในโรงม้า**เหมือนเดิม**¹⁵

๓๔

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. พาหนะ (น.)	พา - หนะ - นะ [pha-hà-ná?]	สัตว์ รถ และเรือสำหรับบรรทุกสิ่งของ a means of transportation
2. สบาย (ว.)	สะ - บาย [sà-ba:j]	พอดี , สุขกายสบายใจ comfortable
3. โขกเขยก (ว.)	ชะ - โหยุก - ชะ - เหยุก [khà-jò:k-khà-jè:k]	เดินด้วยความลำบาก, เดินไม่ปกติ hobblingly
4. อาศัย (ก.)	อา - ไส [ʔa:-sǎj]	พักผอม to live
5. สงสาร (น.)	สง - ซาน [sòŋ-sǎn]	รู้สึกเห็นใจในความทุกข์ ของผู้อื่น to pity
6. บุญคุณ (น.)	บุญ - คุณ [bun-khun]	ความดีที่ช่วยเหลือผู้อื่น a kindness
7. เกรงใจ (ก.)	เกรง - ใจ [kreŋ-caj]	ไม่ยากทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน to have consideration for

๓๕

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
8. ถอยหลัง (ก.)	ถอย - หลัง [thòj-lǎŋ]	เคลื่อนไปข้างหลัง to move a backwards
9. เข็ญ (ก.)	ชะ - เห็ญ [khà-jì:p]	ขยับเล็กน้อย to move a little
10. สว่าง (ว.)	สะ - หว่าง [sà-wǎ:ŋ]	มีแสงส่อง at dawn , shining
11. เหตุการณ์ (น.)	เหต - กาน [hèt-ka:n]	เรื่องที่เกิดขึ้น a happening
12. กลางแจ้ง (น.)	กลาง - แจ้ง [kla:ŋ-cɛ:ŋ]	ข้างนอก an open air , an open space
13. สูมไฟ (น.)	สูม - ไฟ [súm-faj]	เอาฟืนหรือฟางทับลงบนกองไฟ เพื่อให้ไฟติดอยู่เสมอ to pile up wood for a bonfire
14. ไม่พอใจ (น.)	ไม่ - พอ - ใจ [mǎj-pho-caj]	ไม่ชอบใจ displeased , unsatisfied
15. เหมือนเดิม (ว.)	เหมือน - เดิม [mǎm-dɛ:m]	อย่างเก่า as usual , same

๓๖

โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

1. **ไม่ยมก (๗)**
เป็นเครื่องหมายที่ใช้สำหรับอ่านซ้ำความหรือซ้ำคำซ้ำท้าย 2 ครั้ง และใช้หลังคำที่ต้องการซ้ำเป็นคำที่เขียนเหมือนกันและความหมายเหมือนกัน
“ไม่ยมก(๗)” is a repetition symbol, using to repeat the words twice. “ไม่ยมก(๗)” is placed after the words that it repeats which is the same writing and meaning.

- ✳ เด็กๆ ช่วยกันทำความสะอาดบ้าน
- ✳ ปรงดื่มย่ำกึ่งอ่อยๆ นะ
- ✳ วัวอมลงๆ เพราะต้องอยู่กลางแจ้ง

2. **ที่**
- เป็นคำสรรพนาม (ประพันธสรรพนาม) ใช้แทนคำนามหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้า และเชื่อมประโยคด้วย
“ที่” is a relative pronoun which replaces noun or text in front of it. And “ที่” is used to connect clauses.

- ✳ เด็กที่ขยันจะสอบได้คะแนนดี
- ✳ เด็กขยันที่ขี้แอมวักแอมมาก
- ✳ ใครที่ร้องเพลงมารับรางวัลข้างล่างนี้

คำศัพท์		
คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. อำนาจ (น.)	อ่า – นาด [ʔam-ná:]	กำลัง a power
2. อาวุธ (น.)	อา – วุด [ʔa-wút]	เครื่องใช้สำหรับการ ป้องกันหรือต่อสู้ a weapon
3. เกรงกลัว (ก.)	เกรง – กุลัว [kreŋ-klua]	ไม่กล้า to revere
4. มิตร (น.)	มิตร [mit]	เพื่อน a friend
5.ปรารถนา (ก.)	ปราด – ตะ – หุณา [prá:t-thà-ná:]	อยากได้ to desire
6. รังเกียจ (ก.)	รัง – เกียด [raŋ-kia:]	เกลียด to hate
7. ปฏิเสธ (ก.)	ปะ – ตี – เสด [pá-ti-sè:]	ไม่ยอมรับ to refuse
8. หนักแน่น (ว.)	หนัก – แน่น [nák-náen]	ตั้งใจอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง resolute
9. ความผิดหวัง (น.)	ควา – ม – ผิด – หวัง [khwa:m-phit-wáŋ]	ไม่ได้ตามที่ตั้งใจ a disappointment

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
10. ครวญคราง (ก.)	ครวน – คราง [khruan-khraŋ]	ร้องเสียงเบาๆ อย่าง เจ็บปวด to groan and moan with pain
11. บรรดา (ว.)	บัน – ดา [ban-da]	ทั้งหมด the whole
12. ทูรันทูราย (ก.)	ทุ – รน – ทุ – ราย [thú-ron-thú-ʔ-ra:]	ตื่นให้พ้นจากความ เจ็บปวด to manifest great suffering
13. ดูถูก (ก.)	ดู – ดูก [du-thúk]	เห็นคนอื่นไม่ดี to look down on
14. ความจริงใจ (น.)	ควา – ม – จิง – ใจ [khwa-m-cin-ca:]	การแสดงออกด้วยใจ ซื่อตรง a sincerity
15. คบหา (ก.)	คบ – หา [khóp-há:]	พบปะเป็นพวกเดียวกัน to be friends with

โครงสร้างประโยคและ ไวยากรณ์

1. หรือ
ใช้เป็นคำสันธาน และเชื่อมความบอกให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
"หรือ" is a conjunction. It is used to show choices or possibilities.

- * ออมสินซื้อไอศกรีมหรือลูกอม
- * ดูกอบร้องเพลงไทยหรือเพลงสากล
- * สำราญหรือสายชอล์กยากเป็นหินตแพทย์

2. กำลัง
เป็นคำช่วยกริยา (กริยานุเคราะห์) บอกความต่อเนื่องเป็นเวลาปัจจุบัน
ส่วนใหญ่หน้าคำกริยาหลัก ตามโครงสร้างไวยากรณ์ดังนี้

ประธาน + กำลัง + กริยา (+กรรม)

"กำลัง" is an auxiliary verb. "กำลัง" is used to assist the main verb, showing the continuous actions.

- * มะตองกำลังกินกล้วยเตี้ยตมย้า
- * โอมกำลังเรียนวิทยาศาสตร์
- * ฉันทกำลังไปสยามพารากอน

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าชื่อทางซ้ายมือให้คำ
และความหมายตรงกัน

..... 1. ดูถูก	ก. กำลัง
..... 2. ปฏิเสธ	ข. ตั้งใจอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
..... 3. บรรดา	ค. เห็นคนอื่นไม่ดี
..... 4. อำนาจ	ง. ไม่ได้ตามที่ตั้งใจ
..... 5. รังเกียจ	จ. ตื่นให้พ้นจากความ เจ็บปวด
..... 6. ปรารถนา	ฉ. ร้องเสียงเบาๆ อย่าง เจ็บปวด
..... 7. ทูรันทูราย	ช. ทั้งหมด
..... 8. เกรงกลัว	ซ. เกลียด
..... 9. หนักแน่น	ณ. ไม่ยอมรับ
..... 10. ครวญคราง	ญ. เครื่องใช้สำหรับการ ป้องกันหรือต่อสู้
	ฎ. ไม่กล้า
	ฏ. อยากได้

ระดมความคิด

ผู้เรียนคิดว่าตนเองอยากเป็นสัตว์ชนิดใดมากที่สุด
เพราะเหตุใด

86

“ถ้าอย่างนั้นเราสัญญาว่าเราจะ**ซื่อสัตย์**และไม่ทำร้ายเพื่อนทั้งสอง ขอ
จงเชื่อในคำสัญญาที่เราให้ไว้เถิด” หม่าป่าสัญญา

“ถ้าเจ้าสัญญาเช่นนั้น เขาก็ยินดีจะเป็นเพื่อนกับเจ้า” กวางตอบ
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาสัตว์ทั้งสามก็เป็น**สหาย**และออกไปหาอาหาร
ด้วยกันเสมอ

คืนหนึ่งหม่าป่าชวนกวางว่า

“กวางเพื่อนรัก เราไปพบทุ่งที่มีต้นข้าว**อุดมสมบูรณ์**” เราจะพากิน
อาหารที่นั่น”

“ได้เลยจะไปกินเถอะ” กวางตอบด้วยความซื่อ

เมื่อถึงทุ่งนา หม่าป่าให้กวางลงไปกินข้าวของชาวบ้าน พออิ่มก็กลับมา
ที่พัก ตอนเช้าชาวบ้านมาที่นาเห็นว่าต้นข้าวของตนถูกกวางกิน จึงทำ**บ่วง**”ดัก
ไว้

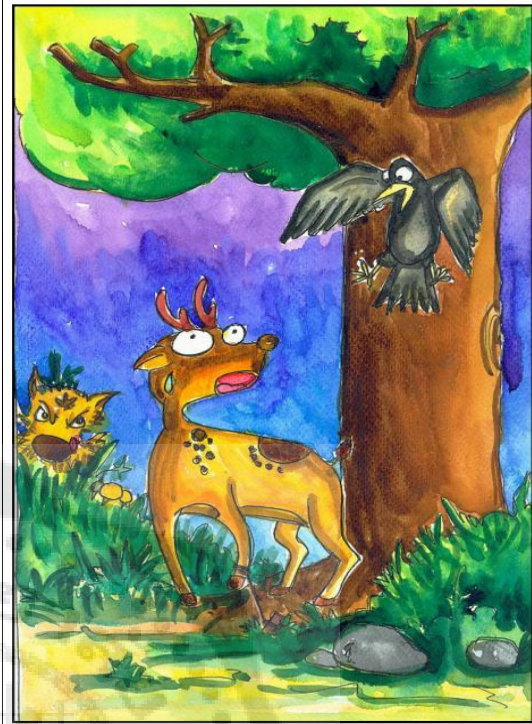
เวลากลางคืนกวางกับหม่าป่าชวนไปกินต้นข้าวที่นาฝันเดิมอีกครั้ง
เผอิญกวางไปติดบ่วงที่ชาวบ้านทำไว้ จึงร้องเรียกหม่าป่าว่า

“ช่วยด้วย ช่วยด้วยหม่าป่า เจ้าช่วยกักบ่วงที่รัดคอเราให้หน่อย เราแย
แล้ว”

“เพื่อนจ๊ะ เราจะช่วยเพื่อนไม่ได้หรอก ขอให้เพื่อนดิ้นสุดแรงแล้วบ่วงจะ
ขาดไปเอง” หม่าป่าพูดจบก็นอนซ่อนตัวในพุ่มไม้

หม่าป่าคิด**ปองร้าย**”กวางมานาน เมื่อเห็นกวางติดบ่วงและหลอกให้
กวางดิ้นสุดแรง เพื่อให้เชือกรัดคอกวางตาย เราจะได้กินเนื้อกวางสมใจอยาก
เช้าวันใหม่ กาไม่เห็นกวางกับหม่าป่า กาลงสัยจึงบินตามหาเจอกวาง
ติดบ่วง กากตกใจถามกวางว่า

“ทำไมเพื่อนถึงมาติดบ่วงได้ หม่าป่าหายไปไหนทำไมไม่ช่วยเพื่อน”

88

“หม่าป่าอยากให้เราตาย จึงหลอกให้เราดิ้นสุดแรงแล้วก็เดินไปในพุ่มไม้
เพื่อจะรอกินเนื้อเรา” กวางตอบ

“**เราขอโทษ**”นะที่เราไม่เชื่อกวาง” กวางบอกกวาง

“ไม่ใช่ความผิดของกาหรอก ผิดที่หม่าป่าไม่รักษาสัญญา” กวางพูด
ขณะที่กากับกวางพูดอยู่ กาเห็นชาวบ้านเดินมาจึงบอก**อู่นาย**”แกกวาง
ว่า

“เมื่อชาวบ้านมาถึง เพื่อนทำห้องฟองแล้วนอนนิ่งเหมือนตายแล้ว” กากพูด
เสร็จก็บินขึ้นไปอยู่บนต้นไม้

ชาวบ้านเห็นกวางนอนนิ่งเอามือตบท้อง เห็นห้องฟองเข้าใจว่ากวางตาย
จึงตัดบ่วงออก แล้วถือมีดไปตัด**เถาว์วัลย์**”มามัดกวาง ส่วนกาเห็นโอกาสรีบ
บินมาบอกกวาง กวางวิ่งหนีไปในพุ่มไม้ ชาวบ้านเห็นริ้วขางมีดใส่กวาง แต่
กลับถูกคอกหม่าป่าขาดตายคาที่

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. บังเอิญ (ว.)	บัง – เอิน [baŋ-?ɪ:n]	ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว accidentally
2. โดดเดี่ยว (ว.)	โดด – เดี่ยว [dò:t-diaw]	อยู่ตามลำพัง isolated , alone
3. ศัตรู (น.)	สัตว์ – ตูรู [sà:t-tu:u]	คนที่จะทำร้าย an opponent
4. อันตราย (น.)	อัน – ตะ – ร้าย [ʔan-tà-ra:]	เหตุที่อาจทำให้ถึงแก่ ความตาย a danger
5. อนาคต (น.)	อะ – นา – คค [ʔà-na:khót]	เวลาข้างหน้า a future
6. อาฆาต (ก.)	อา – คาค [ʔa:khà:t]	ผูกใจเจ็บและอยากแก้ แค้น to be spiteful
7. พยาบาท (ก.)	พะ – ยา – บาต [phá-ja:-bà:t]	อยากปองร้าย to be vengeful
8. ซื่อสัตย์ (ก.)	ซื่อ – สัต [sǔi-sàt]	ไม่คดโกงและไม่ หลอกลวง faithful
9. สหาย (น.)	สะ – หาย [sà-hà:]	เพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข a comrade

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
10. อุดมสมบูรณ์ (ว.)	อุ - ตม - สม - บุน [ʔu-dom-sǎm-bu:n]	มีครบถ้วน plentifully
11. บ่วง (น.)	บ่วง [bùaŋ]	เชือกทำเป็นวงสำหรับคล้อง รูดเข้าออกได้ a loop
12. ปองร้าย (ก.)	ปอง - ร้าย [pɔŋ-rá:j]	หวังจะทำร้าย to intend to harm
13. ขอโทษ (ก.)	ขอ - โทษ [khɔ̌-thô:t]	ขอโทษเขินโทษ to apologize
14. อุบาย (น.)	อุ - บาย [ʔu-ba:j]	วิธีการลวงให้เข้าใจผิด a trick
15. เถาวัลย์ (น.)	เถา - วัลย์ [thǎw-wan]	ชนิดของไม้เลื้อย a name of a species of vine

โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

1. แต่
เป็นคำสันธาน เชื่อมความขัดแย้งกัน
“แต่” is a conjunction that identifies opposite or contrasting ideas.

- ✳ เขาอยากมีเงิน แต่เขาไม่ทำงาน
- ✳ พ่อและแม่เป็นชาวนา แต่ลูกเป็นพ่อค้า
- ✳ แม่นั่งทำงาน แต่หมอนั่งเล่นเกม

2. บน
เป็นคำบุพบท ส่วนใหญ่นำหน้าคำที่บอกตำแหน่งว่าอยู่สูง
“บน” is a preposition of place. Mostly, “บน” is added in front of words that refer to places.

- ✳ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์วางอยู่บนโต๊ะทำงาน
- ✳ กามินขึ้นไปบนต้นไม้
- ✳ ลูกชายกำลังวาดการ์ตูนบนกำแพง

ระดมความคิด

ผู้เขียนคิดว่าถ้าผู้เขียนเป็นกวางติดบ่วงจะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะเหตุใด

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 จงนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือใส่หน้าข้อทางซ้ายมือให้คำและความหมายตรงกัน

..... 1. คัดรู	ก. ไม้คดโกงและไม่หลอกลวง
..... 2. สหาย	ข. ผูกใจเจ็บและอยากแก้แค้น
..... 3. อุบาย	ค. มีครบถ้วน
..... 4. บังเอิญ	ง. เวลาภายหลัง
..... 5. ชื่อสัตว์	จ. เพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข
..... 6. เถาวัลย์	ฉ. ชนิดของไม้เลื้อย
..... 7. อาฆาต	ช. ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว
..... 8. ปองร้าย	ซ. อยู่ตามลำพัง
..... 9. อนาคต	ฅ. คนที่จะทำร้าย
..... 10. อุดมสมบูรณ์	ณ. ห่วงที่จะทำร้าย
	ด. เหตุที่อาจทำให้ถึงแก่ความตาย
	ฎ. วิธีการลวงให้เข้าใจผิด

ตอนที่ 2

จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

- กลับบ้าน มุก ยังไม่ ทำงานเสร็จ แต่
.....
- แต่ ชอบ รถสีฟ้า ชื่อ น้ำฝน รถสีขาว
.....
- กิน แต่ บ้านแก้ว กิน ต้มยำกุ้ง สมใจ ข้าวผัด
.....
- วางอยู่ กองหนังสือ นิตยสาร บน
.....
- ล้ม กระเป๋าเงิน ม้าหิน วาง บน
.....

ตอนที่ 3 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- หมาป่าขอเป็นเพื่อนกับสัตว์ตัวใด

ก. กา	ข. กระต่าย
ค. กวาง	ง. ถูกข้อ ก. และ ค.
- ทำไมสัตว์ตัวอื่นจึงไม่ยอมรับหมาป่าเป็นเพื่อน

ก. เพราะไม่ชอบหมาป่า	ข. เพราะไม่ไว้ใจหมาป่า
ค. เพราะไม่รักชาติสัญญา	ง. เพราะชอบกินกวางเป็นอาหาร
- หมาป่าให้สัญญาอะไรกับสัตว์ที่ขอเป็นเพื่อน

ก. คอยปกป้องเพื่อน	ข. ไม่ทำร้ายเพื่อน
ค. ไม่รังแกสัตว์ตัวอื่น	ง. คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- หมาป่าชวนสัตว์ตัวใดไปหาอาหารตอนกลางคืน

ก. กา	ข. กระต่าย
ค. กวาง	ง. ถูกข้อ ข. และ ค.
- จากข้อ 4. หมาป่าชวนไปหาอาหารที่ไหน

ก. ทุ่งนา	ข. ทุ่งหญ้า
ค. ทุ่งข้าวโพด	ง. ทุ่งดอกไม้
- เจ้าของที่นำสิ่งใดมาตักสัตว์ที่มากินอาหารในที่ของตน

ก. แห	ข. บัวง
ค. หลุม	ง. ตาข่าย

- ทำไมหมาป่าไม่ช่วยเพื่อนที่ติดกับดักสัตว์

ก. เพราะหมาป่าขี้เกียจ	ข. เพราะหมาป่าขี้โกง
ค. เพราะจะกินเนื้อเพื่อน	ง. เพราะหมาป่าไม่ได้ยิน
- ทำไมเจ้าของที่นำติดกับดักสัตว์ออก

ก. เพราะจะเอาไปขาย	ข. เพราะจะหามกลับบ้าน
ค. เพราะเข้าใจว่าตายแล้ว	ง. เพราะเอาแถวลิ้นมามัด
- นิทานพื้นบ้านเรื่องนี้ ตอนที่เจ้าของที่นำขวางมีดไปโดนคอหมาป่าขาดตาย แทนที่จะเป็นสัตว์ที่หนีไปจากกับดักสัตว์ให้ข้อคิดอะไร

ก. เพื่อนต้องช่วยเหลือกัน	ข. แสดงความจริงใจต่อเพื่อน
ค. ทำสิ่งใดตนเองต้องไม่ลำบาก	ง. ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกชั้นนั้นถึงตัว
- นิทานพื้นบ้านเรื่องนี้ แสดงถึงวัฒนธรรมที่ดีของไทยเรื่องอะไร

ก. รักษาความซื่อสัตย์	ข. รู้จักให้อภัยผู้อื่น
ค. ไม่คิดแก้แค้นผู้อื่น	ง. รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น

บทที่ 10
หงส์ทอง

บทอ่าน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งมีครอบครัวของชายคนหนึ่งอยู่กับเมียและลูกสาว อย่างมีความสุข ทุกๆ วันพ่อจะออกไปทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว พ่อเป็นคนดี **ขยัน** และรักลูกรักเมียมาก

ต่อมาพ่อประสบ **อุบัติเหตุ** เสียชีวิต และเกิดเป็นหงส์ทอง ทำให้เมียและลูกสาวต้องหาเลี้ยงชีวิต และอยู่อย่าง **อดคัต**

พ่อที่เกิดเป็นหงส์ทองหว่านเมียและลูกสาวมากจึงบินมาเยี่ยมเสมอ และก่อนกลับจะ **สลัด** ขนทองให้ครั้งละ 1 ขน เมียและลูกสาวนำขนทองไปขายเลี้ยงตนอย่างมีความสุข

แม่ไม่ยอม **ยากจน** อีก จึงพูดกับลูกสาวว่า

“ลูกเอ๋ย แม่จะถามความเห็นลูกหน่อย”

“ได้แม่ เรื่องอะไรจะแม่” ลูกสาวถาม

“ก็หงส์ทองที่บินมาบ้านเราทุกวันในลูก” แม่บอก

“อ้อ ทำไม่จ๊ะแม่” ลูกสาวสงสัย

“ถ้าเกิดวันไหนหงส์ทองไม่บินมาสลัดขนทองให้เรา เราจะแย่นะลูก” แม่แสดงความคิดเห็น

“แม่จ๋า เรื่องนี้เราจะบังคับหงส์ทองได้อย่างไร ในเมื่อเขามี **เมตตา** คอยช่วยเหลือเรา เขาก็น่าจะพอใจแล้วนะแม่ แม่อย่า **กังวล** เลย” ลูกสาว **ปลอบ** แม่

๙๘

“ลูกเขย แม่ก็กังวลเป็น**ธรรมดา**” ถ้าเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นเราคงลำบาก” แม่พูด

“แม่จำ ใจเย็นนะจ๊ะ ถ้าเราไม่ทำร้ายเขา ยังไงเขาก็บินมาเยี่ยมเราตลอดแหละแม่” ลูกสาวพูด

“ไม่ แม่ไม่เชื่อลูกหรอก แม่จะไม่ยอมให้เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น พู่วุ่นนี้ถ้าหงส์ทองบินมา เราต้องจับหงส์ทองถอนขนให้หมด ถึงมันจะไม่บินมาอีก เราก็ไม่เดือดร้อนแล้ว” แม่บอกลูกสาว

“ไม่ได้นะจ๊ะแม่ หงส์ทองมีบุญคุณกับเรา ทำให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น ถ้าเราทำอย่างนั้นเท่ากับเรา**เนรคุณ**”นะแม่ หนูทำอย่างนั้นไม่ได้หรอกแม่” ลูกสาวบอก

“ทำไม่พูดแบบนี้” แม่โกรธ

“เมื่อย่าทำอย่างนั้นกับหงส์ทองเลยนะ เชื้อหนูเถอะ” ลูกสาวขอร้อง

“เราคิดอย่างนั้นไม่ได้นะ ไม่มีเรื่องเลย โอกาสมาถึงแล้วจะปล่อยได้อย่างไรเมื่อเราไม่ทำ แม่จัดการเอง” แม่พูด

วันรุ่งขึ้น หงส์ทองบินมาเยี่ยมเมียและลูกสาวตามปกติ เมียพูด**ล่อลวง**¹³ ให้หงส์ทองเชื่อแล้วจับหงส์ทองถอนขนหมด แล้วนำไปขังในกรงเพื่อให้ขนงอกขึ้นใหม่ หงส์ทองเศร้าใจมาก ลูกสาวเห็นการกระทำของแม่รู้สึกสงสารหงส์ทองมาก แต่ไม่รู้จะช่วยอย่างไร

เมื่อเมียถอนขนหมดแล้วแทนที่จะเป็นทองกลับเป็นขนสีขาวเหมือนหงส์ตัวอื่น และขนที่งอกก็เป็นสีขาว เมียคิดหวังมากจึงปล่อยหงส์ทองไป

เมื่อหงส์ทองได้รับ**อิสระ**¹⁴แล้วก็ไม่บินกลับมาอีกเลย ทำให้เมียและลูกสาวมี**ฐานะ**¹⁵ยากจนเช่นเดิม

๙๙

คำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1. หมู่บ้าน (น.)	หมู่บ้าน – บ้ำน [mùː-bá:n]	ท้องที่รวมบ้านหลายบ้านอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่บ้าน a village
2. ครอบครัว (น.)	ครอบครัว – ครู่ว [khrúːp-khrúa]	สถาบันที่มีสามีภรรยาและลูกอยู่ด้วยกัน a family
3. ขยัน (ก.)	ขะ – หยั้น [khà-jǎn]	ทำงานอย่างแข็งขัน industrious
4. อุบัติเหตุ (น.)	อุ – บัด – ตี – เหด [ʔu-bát-tì-hè:t]	เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด an accident
5. อดคัด (ว.)	ฮัด – ตะ – คัด [ʔát-tà-khát]	ไม่มีพอใช้จ่าย destitute
6. สลัด (ก.)	สะ – หุสัด [sà-làt]	ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ติดอยู่หลุดโดยวิธีสะบัด to toss away
7. ยากจน (ว.)	ยาก – จน [jâk-con]	ไม่มีเงิน poor
8. เมตตา (น.)	เมต – ตา [mè:t-lá:]	ความต้องการให้ผู้อื่นมีความสุข a kindness

100

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
9. กังวล (ก.)	กั้ง – วน [kaŋ-won]	ห่วงใย to be worried about
10. ปลอบ (ก.)	ปลอบ [plɔːp]	พูดเอาอกเอาใจให้คลายความทุกข์ to comfort
11. ธรรมดา (น.)	ท่า – มะ – ตา [tham-má-da:]	ความเป็นไปตามธรรมชาติ a natural law, human nature
12. เนรคุณ (ว.)	เน – ระ – คุณ [ne-rá-khun]	ไม่สำนึกถึงความดีที่ช่วยเหลือ ungrateful
13. ล่อลวง (ก.)	ล่อ – ลวง [lɔː-luaŋ]	ใช้วิธีการลวงให้เชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง to seduce
14. อิสระ (ว.)	ฮิด – สะ – หุระ [ʔit-sà-ráʔ]	ไม่ขึ้นแก่ใคร independent
15. ฐานะ (น.)	ถา – นะ [thá-náʔ]	ลำดับความเป็นอยู่ในสังคม a living status

๑๐๑

โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์

1. ของ

เป็นคำบุพบท ใช้นำหน้าคำนามหรือคำสรรพนามเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ

“ของ” is a preposition that added in front of nouns or pronouns. It expresses ownership or possession.

- * พ่อของฉันกำลังนั่งดูโทรทัศน์
- * กระโปรงของแม่ตัวนี้สวยมาก
- * ครอบครัวของขวัญตามีทั้งหมด 6 คน

2. ใน

เป็นคำบุพบท ส่วนใหญ่นำหน้าคำที่บอกตำแหน่ง

“ใน” is a preposition that describes the positioning of things.

“ใน” is placed before nouns that it completes.

- * อาหารเข้าอยู่ในตู้กับข้าว
- * พี่สาวเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในห้อง
- * เธอเจอเพื่อนในห้องสมุดชั้น 4 โห่ม

ระดมความคิด

ถ้าผู้เรียนเป็นลูกสาวจะช่วยเหลือหงส์ทองอย่างไร

เฉลยแบบทดสอบ

เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 1 กระรอกเจาะมะพร้าว

ตอนที่ 1

1. จ	6. ฉ
2. ฎ	7. ง
3. ฉ	8. ก
4. ค	9. ช
5. ฉ	10. ข

ตอนที่ 2

- วันนี้พวกเราโชคดีจริงๆ , พวกเราโชคดีจริงๆ วันนี้
- เมื่อวันวานฉันก็จะไป , เมื่อฉันมาวันนี้ก็จะไป
- เมื่อทุกคนกินข้าวเสร็จ ก็จะออกไปทำงาน
- หัวหน้ากระรอกพูดและชี้ให้ดู , หัวหน้ากระรอกชี้ให้ดูและพูด
- ความพยายามและความสามัคคีของกระรอกทำให้ต้นมะพร้าวเอนไปยังที่เดิม , ความสามัคคีและความพยายามของกระรอกทำให้ต้นมะพร้าวเอนไปยังที่เดิม

ตอนที่ 3

1. ค	6. ง
2. ข	7. ข
3. ง	8. ง
4. ค	9. ค
5. ข	10. ก

เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 2 กลองเป็นเหตุ

ตอนที่ 1

1. ช	6. ก
2. ฎ	7. ฉ
3. ฉ	8. ช
4. ฉ	9. ค
5. ช	10. ฎ

ตอนที่ 2

- พลอยจะชวนปลาไปเที่ยวจตุจักร , ปลาจะชวนพลอยไปเที่ยวจตุจักร
- สมหญิงจะซื้อกระป๋องตัวใหม่
- สุดามีตุ๊กตาจำนวนมาก
- ตอนนี้ฝนตกหนักมากทำให้เดินทางลำบาก
- อย่าคุยกันในห้องเรียน

ตอนที่ 3

1. ช	6. ช
2. ก	7. ก
3. ง	8. ช
4. ง	9. ค
5. ค	10. ง

เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 3 คนล้มอย่าข้าม

ตอนที่ 1

1. ฉ	6. ฎ
2. ฉ	7. จ
3. ช	8. ก
4. ค	9. ช
5. ฉ	10. ฎ

ตอนที่ 2

- สุดาไม่ต้องทำงานวันอาทิตย์ , วันอาทิตย์สุดาไม่ต้องทำงาน
- ขวัญไม่เคยไปเที่ยวจังหวัดชลบุรี
- น้องสาวไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ขอใบนะสำหรับของขวัญชิ้นนี้
- ครูชอบใจนักเรียนที่มาช่วยทำความสะอาดห้องเรียน

ตอนที่ 3

1. ค	6. ก
2. ช	7. ช
3. ง	8. ง
4. ก	9. ค
5. ค	10. ช

<p>เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 4 ความกตัญญู</p>	110
<p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฉ 2. ข 3. ก 4. ฎ 5. ญ 6. ข 7. ค 8. ง 9. ฉ 10. จ <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครอบครัวของพี่สาวมีลูก 2 คน 2. ร้านอาหารร้านนี้มีพนักงาน 10 – 15 คน 3. ถ้าฝนหยุดตก ฉันจะรีบออกไปหาเธอ 4. ถ้าเธอออกกำลังกายทุกวัน สุขภาพจะดีขึ้น , ถ้าออกกำลังกายทุกวัน สุขภาพเราจะดีขึ้น 5. ถ้าจำปาขยันทำงาน จำปาจะมีฐานะดีขึ้น <p>ตอนที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ข 2. ก 3. ก 4. ข 5. ค 6. ง 7. ค 8. ง 9. ค 10. ข 	

<p>เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 5 ช้างกับมดแดง</p>	111
<p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ญ 2. ข 3. ก 4. ช 5. ข 6. จ 7. ฉ 8. ค 9. ฉ 10. ง <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรุณาอย่าส่งเสียงดัง 2. อ่านแล้ว กรุณาเก็บเข้าที่เดิม 3. แมวจัดโต๊ะอาหารเรียบร้อยแล้ว 4. แม่เก็บของในห้องนอนเสร็จแล้ว , เก็บของในห้องนอนแม่เสร็จแล้ว 5. หากนิคเหนื่อยนอนหลับแล้ว ฉันจะได้ปิดไฟ <p>ตอนที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ก 2. ก 3. ง 4. ข 5. ข 6. ค 7. ก 8. ข 9. ค 10. ง 	

<p>เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 6 นกอินทรี ลิง และช้าง</p>	112
<p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จ 2. ข 3. ฉ 4. ก 5. ข 6. ฎ 7. ข 8. ฉ 9. ญ 10. ค <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สมชายชอบฟังเพลง ได้แก่ เพลงร็อค เพลงเร็ว และเพลงช้า , สมชายชอบฟังเพลง ได้แก่ เพลงเร็ว เพลงร็อค และเพลงช้า 2. พลอยซื้อกระเป๋าหลายสี ได้แก่ สีเหลือง สีฟ้าและสีเขียว , พลอยซื้อกระเป๋าหลายสี ได้แก่ สีฟ้า สีเหลืองและสีเขียว 3. ร้านนี้ขายหนังสือหลายประเภท ได้แก่ นิตาน หนังสือเรียนและนิตาน ร้านนี้ขายหนังสือหลายประเภท ได้แก่ หนังสือเรียน นิตานและนิตาน 4. น้ำได้รับรางวัลนักกีฬาดีเด่น 5. ลัดดาได้ชมการแสดงละครเวทีที่โรงเจียน <p>ตอนที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ค 2. ข 3. ง 4. ค 5. ง 6. ก 7. ก 8. ง 9. ค 10. ข 	

<p>เฉลยแบบทดสอบ บทที่ 7 ม้าอาวรี</p>	113
<p>ตอนที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จ 2. ก 3. ข 4. ฎ 5. ข 6. ญ 7. ฉ 8. ฉ 9. ง 10. ข <p>ตอนที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แอนร้องเพลงไพเราะมาก ๆ 2. ชาวสวนปลูกผักชนิดต่างๆ ในสวนหลังบ้าน 3. คนที่ยืนตรงนั้นเป็นครูของปู่ฝ่าย 4. เมฆาสอบวิชาภาษาไทยได้ที่ 1 ของประเทศ 5. พ่อของฟ้าทำงานที่ธนาคารกรุงเทพ <p>ตอนที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ข 2. ค 3. ก 4. ข 5. ก 6. ง 7. ค 8. ข 9. ง 10. ค 	

**เฉลยแบบทดสอบ
บทที่ 8
ราชสีห์กับมดง่าม**

ตอนที่ 1

1. ค	6. ฎ
2. ฉ	7. จ
3. ช	8. ฏ
4. ก	9. ซ
5. ซ	10. ฉ

ตอนที่ 2

1. แสนหรือสร้อยชอบไปกาญจนบุรี
2. วันเกิดของพลอยจะชื่อตุ๊กตาหรือนาฬิกา
3. ดาราทำสิ่งที่ร้ายงานเรื่องอาหารสุขภาพ
4. สุดกำลังเดินทางไปเรียนต่อที่ประเทศฝรั่งเศส
5. พี่ชายของฉันทกำลังขับรถไปโรงแรมเอเชีย

ตอนที่ 3

1. ก	6. ก
2. ง	7. ซ
3. ก	8. ค
4. ค	9. ง
5. ซ	10. ค

**เฉลยแบบทดสอบ
บทที่ 9
สามสหาย**

ตอนที่ 1

1. ฉ	6. ฉ
2. จ	7. ซ
3. ฎ	8. ฎ
4. ซ	9. ง
5. ก	10. ค

ตอนที่ 2

1. มุกทำงานเสร็จ แต่ยังไม่กลับบ้าน
2. น้ำฝนชอบรดสีขาว แต่ชื้อรดสีฟ้า , น้ำฝนชอบรดสีฟ้า แต่ชื้อรดสีขาว
3. ป่านแก้วกินต้มยำกุ้ง แต่สนใจกินข้าวผัด , ป่านแก้วกินข้าวผัด แต่สนใจกินต้มยำกุ้ง , สมใจกินต้มยำกุ้ง แต่ป่านแก้วกินข้าวผัด , สมใจกินข้าวผัด แต่ป่านแก้วกินต้มยำกุ้ง
4. นิติสารวางอยู่บนกองหนังสือ
5. ส้มวางกระเป๋าเงินบนม้านั่ง

ตอนที่ 3

1. ง	6. ซ
2. ง	7. ค
3. ซ	8. ค
4. ค	9. ง
5. ก	10. ก

**เฉลยแบบทดสอบ
บทที่ 10
หงส์ทอง**

ตอนที่ 1

1. ง	6. ญ
2. ก	7. ค
3. ฉ	8. ฉ
4. จ	9. ซ
5. ซ	10. ซ

ตอนที่ 2

1. กระเป๋าเงินของเต้าเป็นสีน้ำเงิน
2. ห้องนอนของพี่สาวมีหนังสือต่างประเภทมาก
3. ลูกชายของกิตติเรียนวิชาภาษาไทยเก่ง
4. สมทรงแช่ผักและผลไม้ในตู้เย็น
5. ดวงใจกำลังคุยโทรศัพท์ในห้องนั่งเล่น

ตอนที่ 3

1. ซ	6. ง
2. ก	7. ซ
3. ค	8. ค
4. ก	9. ง
5. ซ	10. ก

**เกณฑ์การประเมิน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

คำชี้แจง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 3 ตอน พิจารณาจากเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมิน ตอนที่ 1 และตอนที่ 3

ลักษณะของคำตอบ	ระดับผลการประเมิน
1. ตอบได้ถูกต้อง	1 คะแนน
2. ตอบได้ไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบ	0 คะแนน

2. เกณฑ์การประเมิน ตอนที่ 2

ลักษณะของคำตอบ	ระดับผลการประเมิน
1. ตอบได้ครบถ้วนสมบูรณ์	1 คะแนน
2. ตอบได้ แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์	0.5 คะแนน
3. ตอบได้ไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบ	0 คะแนน

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2541). **ระบบเสียงภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4.
 กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2547). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น(1977).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**.
 กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). **นิทานพื้นบ้าน**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- _____. (2551). **นิทานพื้นบ้าน ชุดที่ 2 ชุดคติสอนใจ**.
 กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- _____. (2551). **นิทานพื้นบ้าน ชุดที่ 6 ชุดส่งเสริมคุณธรรม**.
 กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- Wehmeier, Sally.; et al., editors. (2005). **Oxford Advanced Learner's
 Dictionary of Current English**. 7 th ed. London : Oxford University
 Press.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเปรมฤดี จรรย์ยานันทจิต
วันเดือนปีเกิด	8 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	226 ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเศรษฐบุทรบำรุง 313 ถนนรามอินทรา แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนรุจิเสวีวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2542	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2545	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2549	ระดับปริญญาตรี การศึกษาด้านจิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2554	ระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ